

Budowa Domu Policyjnego Seniora

Paweł Ostaszewski

Bez oglądania się na boki

Policyjnej biedy jest coraz więcej. Dotyka najniższych uposażonych funkcjonariuszy, mających wielodzietne rodziny czy w ogóle posiadających potomstwo. Na marginesie życia lądują też nierzadko resortowi emeryci, którzy, straciwszy zdrowie w walce z przestępcami, pozostawieni są samym sobie.

– Mam wiadomości o byłych milicjantach i policjantach, którzy dzisiaj są kłozardami czy też mieszkają w komórkach na drewno – mówi Hieronim Pakulski, prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna”. – Coraz częściej napływają do nas podobne informacje i prośby o zajęcie się problemem. Sprawa, według moich szacunków, dotyczy ok. półtora tysiąca funkcjonariuszy, którzy utracili swoje rodziny (często rozsypany się one jeszcze w trakcie służby i najczęściej – w związku z nią) lub zdrowie i stali się niepełnosprawni. Teraz zdani są na łaskę i pomoc ze strony innych osób. Często pomoc niewolną od upokorzeń.

Idea

Rozwiązaniem problemów ludzi starszych, opuszczonych, byłby dom jesieni życia. Dlaczego takowy nie powstał za Polski Ludowej, trudno powiedzieć. Przed 1939 r. istniała sieć podobnych placówek zarządzana przez przedwojenną „Rodzinę Policyjną”. Może więc niechęć do „sanacyjnych” analogii zepchnęła działalność Kół Rodzin Milicyjnych do aktywności sterowanej odgórnie. Na pewno nie mniejsze szkody poczyniła prawie ośmioletnia pustka, która wytworzyła się po zakończeniu działalności KRM, a trwała do powołania współczesnej „Rodziny Policyjnej”. Stowarzyszenie, odrodzone w 1998 r., wraca teraz do przedwojennych korzeni. Jego działania, z prezesem Hieronimem Pakulskim na czele, postanowili wybudować pierwszy w Polsce Dom Policyjnego Seniora. Do tego przedsięwzięcia pozyskali też Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Policjantów oraz Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Resortu Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej.

Przez długi czas szukano lokalizacji placówki. Pomysł, który narodził się w Stowarzyszeniu „Rodzina Policyjna”, zakładał pozyskanie terenu i posesji, którą można by w krótkim czasie zaadaptować na dom spokojnej starości. Uchwała zarządu głównego z 14 sierpnia 2002 r. mówiła również o konieczności przejęcia takiej

nieruchomości na rzecz stowarzyszenia. Z różnych stron pojawiały się propozycje, niestety, nie spełniały wymagań. Przeważnie wszystko rozbijało się o brak ksiąg wieczystych. Prezes Pakulski w pismach opiniujących przydatność proponowanych budynków, argumentował, że: określenie „własność skarbu państwa” nie jest gwarancją wieczystego korzystania z obiektu przez organizację społecznie zajmującą się prowadzeniem działalności na rzecz emerytowanych policjantów. Do oceny podsuwano budynki typu koszarowego, których pokoje nie pozwalałyby na normalne życie pensjonariuszom. Trzeba przecież pamiętać, że dla ludzi, którzy znajdują tu życiową przystań, będzie to mieszkanie tzw. docelowe, a nie lokum na sześciotygodniowy kurs.

Proponowane na dom seniora jedno ze skrzydeł sanatorium MSWiA w Ciechocinku ma z kolei pokój zbyt duże. Po adaptacji nadawałyby się na salki dwuosobowe, a po podzieleniu ich na pół stanowiłyby klitki. Nieuregulowany jest także stan prawny własności. Jeżeli znalazłyby się pieniądze, można by tu z powodzeniem urządzić dom opieki dla resortowych emerytów – inwalidów, którzy na miejscu mieliby zapewnioną fachową opiekę. Idea słuszną i jak najbardziej godną podchwycenia.

Ceremonia

Właściwy teren wraz z obiektem przedstawiciele „Rodziny Policyjnej” znaleźli w Żebrach-Laskowcu, maźowieckiej wsi położonej w gminie Nur, w powiecie ostrowskim. Urokliva okolica Nadbużańskiego Parku Krajo- brazowego gwarantuje spokój i regenerację sił. Najważniejsze jednak, że idea budowy domu starości dla policjantów spotkała się z aprobatą społeczności lokalnej. Już w 2002 r. mieszkańcy przegłosowali, aby dwuhektarowy teren i budynek po byłej szkole podstawowej przekazać Stowarzyszeniu „Rodzina Policyjna”, i to za przysłowiową złotówkę.

Prawie rok później odbyła się tu uroczystość poświęcenia i wmurowania aktu erekcyjnego pod budowę

zdj. Paweł Ostaszewski

– Gotowe są już wstępne założenia architektoniczne, na podstawie których wykonaliśmy makietę placówki – mówi prezes Hieronim Pakulski

pierwszego w Polsce Domu Policyjnego Seniora. Obecni byli przedstawiciele władz lokalnych: starosta ostrowski Tadeusz Legacki, wójt gminy Nur Jacek Murawski, delegaci wojewody, reprezentanci środowiska policyjnego: komendant stołeczny Policji nadinsp. Ryszard Siewierski, komendant powiatowy Policji w Ostrowi Mazowieckiej podinsp. Lech Dmochowski, duchowieństwo: krajowy duszpasterz Policji ks. biskup Marian Duś, kapelan KGP ks. Jan Kot, diecezjalny kapelan policjantów z kurii łomżyńskiej ks. kanonik Mirosław Orłowski, a także: dyrektor ZER MSWiA Ryszard Miciński, dyrektor ostrowskiego szpitala Władysław Krzyżanowski oraz licznie przybyli mieszkańcy wsi.

Oprawę ceremonii podpisania i wmurowania aktu erekcyjnego zapewniła Orkiestra Reprezentacyjna Policji z Warszawy.

Prezes Pakulski przypomniał niełatwą drogę do obecnego etapu starań o budowę domu dla emerytowanych policjantów. Poinformował, że wszystkie trzy organizacje – Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna”, NSZZ Policjantów oraz Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów RSW RP powołały Fundację Wspierania Budowy i Eksploatacji Domów Policyjnego Seniora. Fundacja była wtedy jeszcze w trakcie rejestracji. Obecnie ma już wybrane władze. Prezesem zarządu jest Jerzy Gołębiowski, a przewodniczącym rady dyrektor Biura Logistyki Policji KGP mł. insp. Roman Berger. Jak wynika z nazwy, fundacja będzie zajmować się wszechstronną praktyczną działalnością ułatwiającą budowę i funkcjonowanie domów policyjnego seniora w Polsce.

cd. na str. 5

■ Policyjne emerytury

- Stanowczo się sprzeciwiamy
- Nie majstrujemy przy emeryturach

str. 3

■ Spotkanie z nowym kierownictwem

Poselski Zespół na rzecz Policji

str. 4

■ Zdiagnozowany Zambrów

Szef miejscowej policji jest pewien, że przy takim zrozumieniu problemów bezpieczeństwa przez władze miasta wszystkie zamierzenia uda się zrealizować

str. 8-9

■ Program edukacyjny „Współpraca Policji w UE”

Z perspektywy doradcy przedakcesyjnego (2)

str. 10-11

■ Przeciwno odpowiedzialności zbiorowej

Nowelizacja ustawy kombatanckiej

str. 12

■ Podatki, ulgi i odliczenia podatkowe

Radca prawny informuje

str. 13

Bez urzędowego optymizmu

26 lutego br. odbyła się pod przewodnictwem zastępcy komendanta głównego Policji nadinsp. Zbigniewa Chwalińskiego narada zastępców komendantów wojewódzkich i szkół Policji ds. logistyki. Wzięli w niej udział nowy sekretarz stanu w MSWiA Andrzej Brachmański oraz dyrektor Departamentu Finansów MSWiA Władysław Budzeń. W naradzie uczestniczyli również dyrektori biurowi KGP.

W swym wystąpieniu nadinsp. Zbigniew Chwaliński przypomniał, że pion logistyki w roku ubiegłym oddał etaty do jednostek wykonawczych. Podkreślił, że środki budżetowe muszą być dzielone według potrzeb. Jednym z priorytetów kierownictwa Policji jest obecnie wyrównywanie dysproporcji między jednostkami wojewódzkimi. KWP, zwłaszcza z zachodniej części Polski, uzyskały proporcjonalnie więcej środków niż te, które dotychczas miały ich nieco więcej.

Zastępca komendanta głównego Policji zwrócił uwagę na nieprawidłowości w przygotowywaniu budżetu w niektórych jednostkach. Podkreślił, że posiadane środki należy umiejętnie wydatkować. Okazało się między innymi, że fundusz nagrodowo-zapomogowy nie był rozliczany racjonalnie. W ubiegłym roku zaledwie 3 proc. przeznaczono na zapomogi. Tymczasem jest wielu policjantów mających poważne problemy finansowe. Dlatego wydano zalecenie, aby co najmniej 15 proc. funduszu przeznaczyć na zapomogi. Szacuje się, że około

5 tys. policjantów znajduje się na skraju nędzy.

Również środki nagrodowe nie są dzielone sprawiedliwie, zbyt często preferowane są osoby funkcyjne, zachodzi również zjawisko nagradzania ciągle tych samych osób.

Przy niewysokich zarobkach policyjnych wszystkie środki powinny być dzielone uczciwie – powiedział nadinsp. Zbigniew Chwaliński. Zwrócił także uwagę na nieprawidłowości związane z podnoszeniem dodatków służbowych i funkcyjnych osobom odchodzącym na emeryturę. Dobry policjant powinien mieć wyższy dodatek jeszcze w okresie służby, a nie dopiero po jej zakończeniu.

Zastępca komendanta głównego Policji poinformował również, że wydatki majątkowe wzrosły o 40 proc. To pozwoli na większą niż w roku ubiegłym skalę inwestycji i remontów. Byłoby wskazane, aby budować obiekty wspólnie z innymi służbami mundurowymi. Pojawiła się również szansa na wybudowanie nawet kilkudziesięciu obiektów z Instrumentu Norweskiego (Norwegowie zaproponowali sfinansowanie tych inwestycji).

Dyrektor Biura Finansów KGP Zygmunta Fidos zaakcentował w swym wystąpieniu, że udało się w roku bieżącym zwiększyć tzw. dodatek stołeczny. Będą również dostawy 8300 nowoczesnych pistoletów w ramach rządowego programu dozbrajania służb mundurowych. Podkreślił, że KWP przejęły wiele zadań z jednostek powiatowych. Po-

winno to uniemożliwić sytuację, gdy oczekiwanie na wypłatę należnych funkcjonariuszom świadczeń trwało nawet powyżej 2 miesięcy.

Dyrektor Biura Logistyki Policji KGP mł. insp. Roman Berger poinformował, że mimo pozyskania dodatkowych środków na zakup samochodów, sprzęt policyjny jest mocno wyeksploatowany i nabytki zastąpią jedynie najbardziej zużyte radiowoz. KWP w Katowicach i w Bydgoszczy dysponują najstarszym sprzętem. Ale właśnie Katowice, KSP i Poznań przodują w pozyskiwaniu dodatkowych środków od samorządów oraz z funduszu ochrony środowiska.

Dyrektor poinformował, że w roku 2004 Policja uzyskała 10 tys. kamizelek kamuflowanych (docelowo będzie ich 50 tysięcy), 2 transportery opancerzone dla antyterrorystów i 6 ambulansów dla poczty specjalnej.

Dyrektor Biura Łączności i Informatyki KGP insp. Dariusz Nagański oznajmił z optymizmem, że Policja była w roku ubiegłym uznana za najbardziej zinformowaną instytucję w Polsce. Rok 2004 oznaczać będzie wprowadzanie komputerów do zaniedbanych dotychczas pod tym względem komisariatów.

Wiceminister SWiA Andrzej Brachmański skupił się na problematyce

szybkiego i skutecznego wydawania środków budżetowych. Podziękował nadinsp. Zbigniewowi Chwalińskiemu za upartą i skuteczną walkę o budżet policyjny. Wyróżnił również postów i senatorów, którzy szczególnie zabiegali o finanse Policji. Należą do nich m.in. wicemarszałek Senatu Jolanta Danielak, senator Wiesław Pietrzak, postowie Mieczysław Jedoń i Marek Olewiński. Sekretarz stanu w MSWiA zapowiedział również, że kierownictwo resortu nie godzi się na żadne negatywne zmiany w systemie emerytur i odpraw policyjnych.

Dyrektor Biura Ochrony Informacji Niejawnych i Inspekcji KGP insp. Sławomir Stawicki stwierdził, że nadzór w jednostkach terenowych pozostawia zbyt wiele do życzenia. Zwrócił także uwagę na słabość komórek przetargowych. Jej efektem było m.in. nadużycie trybu przetargów z zapytaniem o cenę.

Zastąpienie się brakiem środków nie zawsze jest uzasadnione – powiedział dyrektor. Uchybienia dotyczą gospodarki uzbrojeniem, paliwowej, a nawet rozliczania delegacji służbowych.

W dyskusji zabrali głos zastępcy komendantów z Gdańska, Łodzi, Krakowa, WSPol. w Szczycinie. W ich wystąpieniach dominowała troska o właściwe

wykonywanie zadań. Komendanci proponowali utworzenie służby konwojowej, gdyż nie ma obecnie nadziei na przejęcie jej zadań przez Służbę Więzienną. Zwracali uwagę na brak zainteresowania ze strony innych służb mundurowych wspólnymi działaniami inwestycyjnymi. Podkreślali, że w przypadku niektórych policjantów weszła im w krew możliwość uzyskiwania zapomóg, gdyż nie są zainteresowani zdobywaniem premii za dobrą służbę. Sugerowali, że zapełnienie wakatów może doprowadzić do braku środków na wydatki. Centralizacja zakupów jest przyjmowana pozytywnie, choć nie ulega wątpliwości, że potrzebna jest również standaryzacja określana przez KGP.

Zebrań wysłuchali również z uwagą wystąpienia dyrektora Biura Kadry i Szkolenia KGP insp. Zdzisława Gazdy, który poinformował, że istnieje potrzeba kategoryzacji jednostek (zarówno komend powiatowych, jak i komisariatów), gdyż obowiązujący obecnie system nie zdaje egzaminu (wszyscy komendanci powiatowi mają tę samą grupę zaszerogowania i stopień etatowy inspektora, niezależnie od tego, czy ich jednostka liczy tysiące, czy też kilkudziesięciu policjantów).

MARCEL TABOR
zdj. Krzysztof Potocki

Naruszył w ten sposób artykuły Konstytucji RP przyznające każdemu prawo do przedstawienia swojej sprawy sądowni i prawo do wynagrodzenia szkody oraz zasadę równości obywateli wobec prawa. Funkcjonariusze mundurowi oraz ich rodziny zostali bowiem potraktowani gorzej niż reszta obywateli.

W następnym numerze GP poinformujemy o wyroku TK w tej sprawie.

H.S.

Interwencje rzecznika praw obywatelskich

Trybunał Konstytucyjny rozstrzygnie

Na 3 marca br. Trybunał Konstytucyjny wyznaczył termin rozprawy w sprawie wniosku rzecznika praw obywatelskich dotyczącego zgodności z konstytucją art. 17 ustawy z 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach przysługujących w razie wypadków

i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji.

Zdaniem rzecznika praw obywatelskich, ustawodawca wyłączył z tego artykułu możliwość dochodzenia przez funkcjonariuszy swoich roszczeń przed sądem powszechnym.

Jeśli będą pieniądze

Tylko w przypadku uzyskania dodatkowych środków na potrzeby Policji i Państwowej Straży Pożarnej powstała możliwość zwiększenia stawki świadczenia przysługującego funkcjonariuszom za brak lokalu mieszkalnego. Tak odpowiedział podsekretarz stanu w MSWiA Tadeusz Matusiak zastępcy rzecznika praw obywatelskich Stanisławowi Trociukowi na pismo w sprawie zwiększenia równoważnika pieniężnego wypłacanego funkcjonariuszom za brak lokalu mieszkalnego. Przyczyną interwencji była nierówność świadczeń wypłacanych w różnych służbach podległych MSWiA – na niekorzyść Policji i PSP.

Wiceminister przypomniał, że możliwością wyrównania poziomu świadczeń socjalno-bytowych wszystkich służb porządku i bezpieczeństwa publicznego zajmował się powołany przez MSWiA na początku 2003 r. zespół ds. dokonania analizy i oceny warunków służby funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej i Straży Granicznej. Zespół zaproponował, by KGP i KG PSP wyasygnowały z własnych budżetów środki na równanie świadczeń pieniężnych (w tym równoważnika za brak lokalu mieszkalnego) do poziomu obowiązującego w SG. W sierpniu 2003 r. w KGP podjęto prace nad projektem odpowiedniego rozporządzenia, jednak nie został on zrealizowany z powodu braku pieniędzy.

Obecnie obowiązuje rozporządzenie MSWiA z 28 czerwca 2002 r.

w sprawie wysokości i warunków przyznawania, odmowy przyznawania, cofania i zwracania przez policjantów równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego. Zgodnie z nim, kwota równoważnika pieniężnego podlega corocznej waloryzacji. W 2003 r. stawka dzienna dla policjanta posiadającego rodzinę wynosiła 9,70 zł, a dla policjanta stanu wolnego – 4,90 zł. Do pobierania tego świadczenia uprawnionych było 25,5 tys. funkcjonariuszy. W 2004 r. wskaźnik waloryzacji równoważnika wynosi 102 proc. Zwiększenie wypłat ponad zaplanowany w ustawie budżetowej poziom musiałoby się odbyć kosztem ograniczenia wydatków na inne zadania, np. zakupy sprzętu, paliwa czy remonty – stwierdził wiceminister.

H.S.

W skrócie

* Policjant z wydziału dw. z przepięczością gospodarczą KSP, będąc w stanie nietrzeźwym (0,56 prom. alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził samochód i śmiertelnie potrafił człowieka na trasie Płock – Warszawa. Sprawę prowadzi prokuratura w Płocku.

* Prokuratura na Ochocie postawiła 30-letniemu policjantowi z grupy antyterrorystycznej BOA KGP zarzut zgwałcenia wspólnie z dwoma innymi mężczyznami dwóch kobiet podczas libacji alkoholowej.

* Przed Sądem Okręgowym w Warszawie rozpoczął się proces 18 osób oskarżonych o udział w strzelaninie w Parolach. Czterech oskarżonych złożyło wnioski o dobrowolne poddanie się karze.

* Policjanci ze Złotoryi (woj. dolnośląskie) zatrzymali dziewięciu członków zbrojnej grupy przestępczej, którzy dokonywali napadów z bronią w rękę. Zatrzymano też trzech lekarzy, którzy udzielali pomocy postrzelonemu bandycie i nie powiadomili o tym Policji.

* Stołeczna policja ustaliła, że zabójcą na zlecenie, sprawcą śmiertelnego postrzelenia dwóch osób i zra-

nienia dwóch innych w warszawskim centrum handlowym Klif jest obywatel Czeczenii, który obecnie odbywa karę w więzieniu w Rosji.

* Policjanci z łódzkiego wydziału CBS zatrzymali grupę osób (pięć kobiet i jednego mężczyznę) podejrzanych o wyłudzenia pieniędzy z firmy kredytowej. Zatrzymani, w większości pracownicy tej firmy, zagarnęli ponad 300 tysięcy złotych.

* Poszukiwany listem gończym skazany m.in. za kradzież mężczyzna został zatrzymany przez warszawskich policjantów. Znalezione przy nim pięć sztuk broni palnej, a w mieszkaniu, gdzie się ukrywał, 1,3 kg amfetaminy i worek konopi indyjskich.

* Policjanci z CBS znaleźli 6 kg materiałów wybuchowych w samochodzie zaparkowanym obok zajazdu w Torzymiu przy drodze w kierunku przejścia granicznego w Świecku.

* Krakowscy policjanci zatrzymali ośmiu kidnaperów, którzy uprowadzili spod Olsztyna mężczyznę będącego ich dłużnikiem i przetrzymywali go ponad tydzień. Uprowadzony został uwolniony, porywacze aresztowani.

oprac. S.

Stanowczo się sprzeciwiamy

Z posłem MARIANEM MARCZEWSKIM, przewodniczącym Poselskiego Zespołu na rzecz Policji, rozmawia Marcel Tabor

Panie Przewodniczący, podczas spotkania członków sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych z wicepremierem ministrem spraw wewnętrznych i administracji Józefem Oleksym, wyraził Pan pogląd, że przywrócenie konkursów na stanowiska policyjne byłoby błędem. Dlaczego?

– Ten sam pogląd wyrazili także inni posłowie i to nie tylko ze środowiska policyjnego. Przypomnę, że po smutnych doświadczeniach przebiegu i wyników konkursów wprowadzonych w 1999 r. i przeprowadzanych później, doprowadziliśmy do wyeliminowania zapisu o konkursach w ustawie o Policji, i to wspólnie z większością posłów opozycyjnych. Moim zdaniem, konkursy na komendantów nie będą mieć racji bytu, zwłaszcza po wprowadzeniu kadencyjności ich stanowisk niepokrywającej się z terminami wyborów, czyli zmian politycznych.

Przypomnę też, że poseł Ryszard Hayn zauważył na spotkaniu z premierem Oleksym, że nie może być konkursów na stanowiska w formacji, w której dominuje rozkaz lub polecenie. Z kolei poseł Marian Janicki zadał rozsądne pytanie: Czy znów mamy odkręcać to, co tak niedawno uchwaliliśmy? Wszyscy pamiętamy, że konkursy okazały się wielką fikcją, że z góry wiadomo było, kto ma wygrać, że decydowały sympatie polityczne lub kumoterstwo. Ponadto w wielu przypadkach było tak, że uczestnicy konkursu, z których jeden wygrał, a drugi przegrał, nie potrafili później zgodnie współpracować. W tej sprawie wierzę w rozsądek premiera Oleksego.

Drugi problem jest znacznie poważniejszy. Policjantów nurtuje plotka, że zostaną znacznie ograniczone odpawy związane z przejściem na emeryturę. W trakcie spotkania z wicepremierem Józefem Oleksym wyszło także na jaw kolejne, przy czym na razie utajone, majstrowanie przy emeryturach służ mundurowych...

– Pierwsza sprawa to, na szczęście, wyłącznie plotka. Nikt nigdzie nie prowadzi prac mających na celu ograniczenie odpaw. Informacja druga jest

znacznie poważniejsza. To już po prostu skandal. Z tego, co się dowiedzieliśmy, wynika, że emerytury mundurowe, naliczane jedynie od uposażenia zasadniczego, czyli grupy zaszczerowania, bez dodatku za stopień oraz dodatku służbowego lub funkcyjnego, faktycznie zmniejszyły się do wysokości tych, które otrzymywane są w systemie powszechnych ubezpieczeń społecznych. Niekiedy byłyby nawet niższe. Po cóż więc walczyliśmy z takim trudem o nowelizację ustawy emerytalnej służ mundurowych, aby objąć jej dobrodziejstwem przyjeżdżących do służby po 1 stycznia 1999 roku? Przypomnę, że była to bardzo twarda, nawet zacięta walka.

Proszę napisać, że Poselski Zespół na rzecz Policji jest zdecydowanie przeciwny tego rodzaju reformom emerytur. Na szczęście, nie da się tego przeprowadzić poza parlamentem. Ustawa z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin mówi wyraźnie, że: podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku, a to uposażenie oznacza uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym i nagrodą roczną. Trzeba także przypomnieć, że protest służ mundurowych jeszcze się nie zakończył. A przecież wszystkim politykom powinno zależeć na tym, aby mundurowi nie ujawniali swych uczuć na ulicy.

Podobno w pracach, które prowadzi Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej rozważa się również ograniczenie możliwości zarabkowania na emeryturze?

– I na to nie będzie naszego przyzwolenia. Tzw. wolny rynek powinien decydować, czy chce, czy nie chce zatrudnić emeryta. Dobrze przecież wiadomo, że mundurowi, którzy nie osiągnęli pełnego wymiaru emerytury, muszą dzielić się swoimi zarobkami z fiskusem. Natomiast ci, którzy wypracowali emeryturę policyjną w wysokości 75 proc. podstawy jej wymiaru (bez wliczania procentów za utratę zdrowia), zgodnie z poprawką wprowadzoną do ustawy emerytalnej służ mundurowych po wykładni Trybunału Konstytucyjnego mogą – oczywiście, jeśli zostaną zatrudnieni – otrzymywać wynagrodzenie w pełni.

Dziękuję za rozmowę.

zdj. Paweł Ostaszewski

PS Już po udzieleniu wywiadu przewodniczący Poselskiego Zespołu na rzecz Policji, poseł Marian Marczewski poinformował redakcję, że przeprowadził rozmowę z przewodniczącym Klubu Poselskiego SLD Krzysztofem Janikiem. Przewodniczący zapewnił, że klub nie poprze żadnych negatywnych zmian w ustawie emerytalnej służ mundurowych.

Z KRZYSZTOFEM PATEREM, sekretarzem stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, rozmawia Roman Miśkiewicz

Panie Ministrze, czy w resorcie gospodarki trwają prace nad zmianą systemu emerytalnego służ mundurowych?

– Chcę wyraźnie stwierdzić, że obecnie w resorcie gospodarki nie są prowadzone żadne prace zmierzające do zmian w systemie emerytalnym służ mundurowych. Stanowczo dementuję informację, która pojawiła się w ostatnim wydaniu „Gazety Policyjnej”, że majstrujemy przy emeryturach mundurowych.

Podaliśmy ją w relacji ze spotkania sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych z wicepremierem Józefem Oleksym. Premier Oleksy mówił o tych pracach, odpowiadając na pytanie jednego z posłów, członka sejmowej komisji.

– Z tego, co wiem, premier Oleksy, który był po raz pierwszy gościem sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, bardzo starannie przygotowywał się do tego spotkania. Miał wiele materiałów, w tym ten jeden, na który powołał się, odpowiadając na pytanie posła Gałazewskiego. Żałuję, że nikt wcześniej nie wyjaśnił panu premierowi Oleksmu, że jest to dokument już nieaktualny, pochodzący sprzed ponad roku, kiedy rzeczywiście trwały prace studyjne nad ewentualnymi zmianami w tej ustawie, które zresztą zaowocowały zmianami uchwalonymi w ubiegłym roku.

Jeżeli chodzi o sprawy emerytalne służ mundurowych, to chcę stwierdzić, że resort gospodarki zakończył prace w tym zakresie, przeprowadzając przez parlament ustawę, która przywróciła zaopatrzeniowy charakter emerytur i rent dla wszystkich funkcjonariuszy tych służ, którzy wstąpili do służby po 1 stycznia 1999 roku.

W ramach tzw. planu Hausnera, czyli racjonalizacji wydatków publicznych, nie prowadzimy obecnie

Nie majstrujemy przy emeryturach

żadnych prac nad zmianą pragmatyki emerytalnej służ mundurowych.

Nie prowadzi się też prac zmierzających do zmniejszenia wysokości odpaw emerytalnych?

– Też słyszałem o takiej plotce, że chce się zmieniać zasady wypłaty odpaw emerytalnych. Nic o tym nie wiem. Powiem tak: my nawet nie mamy takich kompetencji, by o tym decydować. Odpawy są elementem systemu wynagrodzeń. Nie wchodzimy więc w kompetencje innych resortów właściwych w tych sprawach.

Warto w tym miejscu wyjaśnić pewne nieporozumienie. Otóż resort gospodarki jest od spraw zabezpieczenia społecznego na stałość, a więc od spraw emerytalnych. Wszystko, co się dzieje do momentu przejścia na emeryturę, a więc także kwestia odpaw, nie leży w naszej gestii. W tym obszarze to, co dotyczy żołnierzy, jest sprawą Ministerstwa Obrony, a to, co dotyczy policjantów, strażaków, funkcjonariuszy Straży Granicznej, jest sprawą resortu spraw wewnętrznych i administracji.

Takie plotki, również w odniesieniu do innych obszarów funkcjonowania organów administracji, że chce się zmieniać zasady obliczania wysokości odpaw, pojawiają się często. Mogę tylko je zdementować. Mamy w rządzie świadomość, że w obecnej trudnej sytuacji budżetu byłoby to posunięcie bardzo ryzykowne, gdyż wywołałoby krótkoterminowo zwiększone wydatki budżetu na odpawy.

Ile jest prawdy w pogłosce, że Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej chce odejść od systemu mnożnikowego kształtowania wynagrodzeń w budżetówce?

– Obecnie funkcjonuje międzyresortowy zespół, któremu mam za szczyt przewodniczyć. Jego podstawowym zadaniem jest opracowanie sposobu zmniejszania różnic w wynagrodzeniach w różnych organach administracji rządowej. Drugim była likwidacja środków specjalnych. W pracach zespołu doszliśmy do wniosku, że nie da się zmniejszyć dysproporcji w wynagrodzeniach w organach administracji rządowej bez zlikwidowania mnożników. Ale pojawiło się pytanie, czy zasadne jest zlikwidowanie mnożników jedynie w odniesieniu do administracji, a pozostawienie ich w innych systemach wynagrodzeń, w sytuacji gdy także w systemach świadczeń społecznych odchodzimy od automatyzmu? Teraz weszliśmy w kolejną fazę prac. Identyfikujemy argumenty, czyli plusy i minusy za pozostawieniem rozwiązań mnożnikowych dla poszczególnych grup zawodowych, w tym także dla Policji. Trwa

ją analizy, co by się stało, gdyby były mnożniki i gdyby ich nie było. Warto wyjaśnić, że mnożniki są kształtowane w dwóch płaszczyznach – mnożniki grupowe, czyli dla danej formacji jest zapisana z góry formuła kalkulacji środków na wynagrodzenia na kolejny rok budżetowy. I mnożniki indywidualne – które powodują *de facto*, że jeżeli w ustawie budżetowej zmieni się kwota bazowa, to każdemu pracownikowi przysługuje automatyczny wzrost płacy o odpowiedni wskaźnik, bez względu na to, jakie są efekty jego pracy czy służby. Według mnie jest to system niedobry, mający coś wspólnego z zasadą z minionej epoki – czy się stoi, czy się leży... odpowiedni mnożnik się należy. Jak już wspominałem, pracujemy nad identyfikacją plusów i minusów tego typu rozwiązań. Jest to zadanie trudne i czasochłonne. Inna jest sytuacja u sędziów, inna u prokuratorów, inna u urzędników czy policjantów. Decyzję ostateczną w tym zakresie będzie podejmować Rada Ministrów. Wszystko, co robi zespół, ma na celu przygotowanie materiału analitycznego potrzebnego do podjęcia najbardziej racjonalnej decyzji w tym zakresie.

Panie Ministrze, czy Pana zdaniem, emerytura mundurowa jest przywilejem w stosunku do innych grup zawodowych, czy też jest sprawiedliwą odpłatą za służbę ciężką, niebezpieczną, niosącą wiele zagrożeń dla zdrowia i życia policjanta?

– Może narażę się środowiskom mundurowym, ale myślę, że możliwości przejścia na emeryturę po 15 latach – oczywiście emeryturę niepełną, w wymiarze 40 proc. – w obecnych realiach misji budżetowej i znacznej sfery ubóstwa jest jednak pewną formą przywileju. Oczywiście, przy obecnych mechanizmach waloryzacji, przy waloryzacji cenowej, przyszłość takiego emeryta w perspektywie wieloletniej nie będzie wyglądać zbyt różowo. Osobiście za bardziej sprawiedliwy uważam wariant, kiedy byłaby możliwość przechodzenia na emeryturę np. po 20 latach ze wskaźnikiem około 53 proc. podstawy. Sądzę, że dla młodych stażem policjantów, a tym bardziej dla przyszłych kandydatów do służby w Policji, byłoby to rozwiązanie do przyjęcia. Być może kiedyś do takiego wariantu ktoś wróci. Byłoby to na pewno łatwiejsze do przeprowadzenia, niż majstrowanie np. przy systemie naliczania emerytur policyjnych czy wojskowych. Choć, jeszcze raz chcę to wyraźnie podkreślić, obecnie żadne prace w tym zakresie nie są prowadzone.

Dziękuję za rozmowę.

zdj. Krzysztof Potocki

Spotkanie z nowym kierownictwem

19 lutego br. w Sali Generalskiej KGP odbyło się pierwsze spotkanie Poselskiego Zespołu na rzecz Policji z nowym kierownictwem Komendy Głównej Policji. Ze strony parlamentarzystów uczestniczyło prawie 30 posłów, gospodarzy reprezentowali komendant główny Policji nadinsp. Leszek Szreder, jego pierwszy zastępca nadinsp. Eugeniusz Szczerbak i zastępca ds. logistyki nadinsp. Zbigniew Chwaliński.

Po otwarciu przez komendanta głównego Policji tłumaczem spotkaniu, przewodniczący Poselskiego Zespołu na rzecz Policji, poseł Marian Marczewski przypomniał, że kierowane przez niego lobby jest drugim pod względem znaczenia i liczebności po zespole na rzecz strażaków.

– Z zaskoczeniem patrzyłem na dotychczasowe osiągnięcia i siłę przebiecia, którą wykazało lobby strażackie – powiedział poseł, który sam należy do prezydium strażackiego zespołu. – Członkowie naszego zespołu spotykają się z policjantami, informując ich o swoim działaniu, przyjmując wnioski i prezentując je na forum parlamentu. W naszym zespole są posłanki i posłowie należące do różnych ugrupowań politycznych i reprezentujące różne komisje sejmowe. Dobrze się stało, że mamy w swoim gronie członków sejmowej Komisji Finansów Publicznych.

Badania opinii i statystyka

W pierwszej części spotkania komendant główny przedstawił ocenę pracy Policji w 2003 roku. Z badań opinii społecznej wynika, że od 1994 r. nastąpił wzrost satysfakcji respondentów ze stanu bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania o ponad 14 proc. Zaufanie do Policji deklaruje aż 72 proc., a 67 proc. badanych ocenia pracę Policji dobrze, choć jeszcze 27 proc. – źle. Aż 62 proc. czuje się bezpiecznie po zmroku w pobliżu miejsca swojego zamieszkania.

Nadinsp. Leszek Szreder poinformował, że wykrywalność ogólna przestępstw wyniosła w ubiegłym roku 55,2 proc., spadła natomiast nieznacznie, do 42,1 proc., wykrywalność przestępstw kryminalnych. Ważniejszym jednak zjawiskiem jest stabilizacja tej przestępczości. Nastąpił nawet wyraźny (blisko 14-procentowy) spadek zabójstw, było też nieco mniej kradzieży z włamaniem. Niepokoi natomiast wzrost przestępczości rozbójniczej oraz kradzieży cudzej rzeczy (w obydwu kategoriach powyżej 7 proc.), choć w przypadku tej ostatniej chodzi o zdecydowaną większość o przestępstwa drobne.

Po wielu latach pracy w służbie dochodzeniowo-śledczej znam dobrze mechanizmy statystyki i wiem, że łatwo nią manipulować – powiedział komendant główny Policji. – Robią to często media. Statystyka jednak pozostanie, obok oceny społecznej, miernikiem wyników pracy Policji.

Nadinsp. Leszek Szreder zwrócił uwagę na wzrost ujawnionych przestępstw korupcyjnych (o 51 proc.), narkotykowych (o 30 proc.) i gospodarczych (o 18 proc.). Są to przestępstwa, których z reguły się nie zgłasza, a więc ich ujawnienie świadczy o skuteczności pracy operacyjno-rozpoznawczej. Po doświadczeniu katowickim wszystkie komendy wojewódzkie Policji utworzą wydziały lub sekcje do walki z korupcją. Z kolei sytuacja w pionie dochodzeniowo-śledczym (Policja prowadzi obecnie zdecydowaną większość śledztw i dochodzeń) wymusiła konieczność „ciągnięcia” prawników, którym zaoferowano inne zasady rekrutacji i szkolenia.

Komendant odnotował, że w pionie prewencji na gorącym uczynku lub w bezpośrednim pościgu ujęto sprawców 60 tys. przestępstw. Oznacza to jednak, że na schwytanie jednego przestępcy potrzeba aż 60 służb ośmiogodzinnych. Podobnie jest w ruchu drogowym. Mimo spadku liczby wypadków (było ich w ubiegłym roku 53 tys.) oraz liczby zabitych (4195) i rannych (69 tys.), ciągle są to liczby nieporównywalnie wysokie w stosunku do krajów Unii Europejskiej.

Nadinsp. Leszek Szreder zwrócił również uwagę posłów na aspekt ludzkiej służby policyjnej, który ma wpływ na jej efektywność. Policjanci mają często kłopoty rodzinne i finansowe, co odbija się na ich kondycji psychofizycznej. Dlatego też kierownictwo Policji stara się zapewnić im dobre warunki pracy w jednostkach oraz sprzęt ochronny, uzbrojenie, transport itp. Podkreślił również, że Policja wdrożyła już nowoczesne narzędzie zarządzania, jakim jest zarządzanie jakością.

Coraz bliżej Europolu

Pierwszy zastępca komendanta głównego Policji nadinsp. Eugeniusz Szczerbak przypomniał, że Policja od wielu lat przygotowywała się do wstąpienia do Unii Europejskiej. Jest więc dziś gotowa zarówno do współpracy z policjami krajów członkowskich, jak i z sąsiadami ze Wschodu. Obecnie należy ratyfikować konwencję o Europolu, gdyż UE kładzie szczególny nacisk na skuteczniejsze zwalczanie przestępczości transgranicznej – zarówno godzącej w jej interesy gospodarcze (przemyt papierosów i alkoholu), jak i związanej z handlem narkotykami i żywym towarem. Wielkim niebezpieczeństwem grozi również międzynarodowy terrorizm. Stąd wynika potrzeba utworzenia tzw. wywiadu kryminalnego.

go. Kolejnym wyzwaniem dla polskiej Policji będzie wejście naszego kraju do grupy Schengen.

Będzie pomoc z Norwegii?

Zastępca komendanta głównego Policji ds. logistyki nadinsp. Zbigniew Chwaliński stwierdził, że budżet, w swym ostatecznym kształcie, pozwoli Policji pracować normalnie przez cały rok. Poinformował o decentralizacji zakupów sprzętu (w terenie zaczęły się już zakupy samochodów) oraz o zamierzeniach inwestycyjno-remontowych. W tej dziedzinie nastąpi wyraźny postęp. Pojawiła się też szansa uzyskania środków na budowę kilkunastu obiektów policyjnych z tzw. funduszu norweskiego. Byłoby to dar nienależący do UE Królestwa Norwegii dla narodu polskiego.

Policja zakupi około 10 tys. kamizelek kuloodpornych oraz pistolety typu Walther z funduszu rządowego. Dzięki środkom samorządowym przybędzie około 500 dodatkowych radiowozów. W zakresie kryminalistyki wdrożone systemy komputerowe całkowicie zastąpią archaiczne już pobieranie odcisków palców na folię i zapewniony zostanie dostęp do centralnego banku danych UE w Luksemburgu.

Nadinsp. Zbigniew Chwaliński poinformował posłów, że KGP wypracowuje standardy, aby w przyszłości środków nie było nadmierne go różnicowania między województwami.

W kolejnej części spotkania insp. Krzysztof Starańczak przedstawił posłom założenia reorganizacji Komendy Głównej Policji.

Na polityczne zamówienie?

Multimedialny pokaz zrobił duże wrażenie, co najlepiej spuentowała posłanka Anna Górna-Kubacka mówiąc, że takie rozwiązania systemowe, jakie przyjęli twórcy projektu reorganizacji KGP, przydałyby się również w Sejmie.

Posłowie zastanawiali się jednak, czy kolejna już reforma Policji nie jest obliczona na dożądane zamówienie polityczne i czy dziennikarskie oceny pracy Policji nie wyprzedzają czasem ocen czynników miarodajnych, zwłaszcza w kontekście „afer” (Wiesław Woda). Dzielił się troską o problem dostępności narkotyków

w szkołach (Andrzej Zajac), niebezpieczeństwo manipulowania Policją przez samorządy (Mariusz K. Grabowski), wskazywali na potrzebę poprawy warunków służby w komisariatach (Bogdan Bujak).

W odpowiedzi komendant główny stanowczo zaprzeczył, by reforma była wynikiem nacisków politycznych. Podkreślił też, powołując się na własne doświadczenia z kilku województw, że nie wybrazali sobie Policji bez współpracy z samorządami.

Nie sposób przewidzieć, co świat dziennikarski jeszcze wymyśli – powiedział w kontekście rozdmuchanych rzekomych afer z udziałem wysokich rangą funkcjonariuszy.

Posłowie, po apelu nadinsp. Zbigniewa Chwalińskiego o pomoc w przejęciu obiektów wojskowych przez policję krakowską, która pracuje obecnie w najtrudniejszych warunkach lokalowych (chodzi głównie o żądania zwrotu budynków), zobowiązali się podjąć działania w tym kierunku.

Obiboki się reformują

Panuje mit, że KGP to moloch złożony z obiboków zamęczających żądaniami jednostki terenowe – powiedział w podsumowaniu spotkania Marian Marczewski. Tymczasem coraz bardziej przekonujemy się, że tak nie jest. Temu właśnie służą nasze wizyty, abyśmy mogli w swoich okręgach wyborczych przedstawiać całą prawdę. Prób zreformowania KGP było co najmniej kilka, życząc więc, żeby ta wreszcie się udała.

Przewodniczący Poselskiego Zespołu na rzecz Policji poinformował, że niebawem posłowie spotkają się z Prezydium KKW NSZZ Policjantów, w ich zainteresowaniu znajduje się także problematyka szkolenia policyjnego (wizyta w CSP w Legionowie), spotkanie z kierownictwem KGP na początku prac nad nowym budżetem, problematyka przestępczości i dyscypliny w Policji oraz pracy Biura Spraw Wewnętrznych i Biura Ochrony Informacji Niejawnych i Inspekcji. We wrześniu odbędą się też tradycyjne zawody strzeleckie dla parlamentarzystów.

MARCEL TABOR
zdj. Krzysztof Potocki

Poświęcenie aktu erekcyjnego 20 września ub.r. dokonał krajowy duszpasterz Policji ks. biskup Marian Duś

Bez oglądania się na boki

cd. ze str. 1

Antoni Duda, przewodniczący Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZP, zapewnił o pełnym poparciu związku, skupiającego 41 tys. członków, a de facto reprezentującego całą stutysięczną rzeszę policjantów.

– Potrzeba budowy takiego domu jest oczywista. Mam nadzieję, że w tej niełatwej sytuacji, a przyszłości równie niepewnej, policjanci seniorzy znajdą tutaj spokój i ciszę. My jako związek będziemy dopingować przełożonych, aby pomoc dla tej cennej inicjatywy była zagwarantowana – powiedział przewodniczący Duda.

– Kładąc dziś podwaliny pod dom policjanta seniora spełniamy naszą koleżeńską powinność – zabrał głos prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów RSW RP Jerzy Żyłewicz. – Ten historyczny dla wszystkich ludzi dobrej woli oraz tej mazowieckiej ziemi moment będzie, mam nadzieję, dowodnym przykładem, że nasze środowisko myśli i stara się czynić to, o czym zapomniało państwo, któremu służyliśmy.

Dom za gazetę

Pracy jest ogrom. Budynek po byłej szkole wraz z działką jest własnością Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna”, czyli środowiska policyjnego. Niestety, z planowanego na rok 2003 harmonogramu działań nic nie wyszło. Opóźnienie rozmów przyczyniło się do mocniejszego trzymania się za kieszę pozyskanych już sponsorów z zewnątrz, co również nie przysłużyło się sprawie.

Działaczom chodziło też w dużej mierze o poparcie powszechnej zbiórki pieniędzy wśród policjantów. Sprawa jest niby prosta. Są sygnały z terenu, że ludzie chcą przekazywać datki (i takowe już napływają), ale istnieje techniczny problem – jak to zrobić, aby uwolnić darczyńców od papierkowych czynności. Rozwiązanie podsuwa przedwojenny Statut Stowarzyszenia „Policyjny Dom Zdrowia”, który w par. 5 stwierdza, że funduszami organizacji jest m.in.: Wkładka członków w wysokości, nie przekraczającej: od szeregowych P.P. (Policji Państwowej – przyp. aut.: w cytacie zachowano pisownię oryginalną)

i urzędników kancelaryjnych XII, XI i X stopnia służbowego 1 złoty, a od oficerów P.P. i urzędników kancelaryjnych pozostałych stopni służbowych 2 zł. miesięcznie, płatna miesięcznie, drogą potrącenia przy wypłacie poborów służbowych dnia 1-go każdego miesiąca.

Taka forma jest jednak nie do przeskokoczenia w dzisiejszych ramach prawnych. Były pomysły, aby policjanci z drogówki mieli przy sobie przekazy na wpłatę i wręczali je, gdy podczas kontroli udzielają tylko pouczenia...

Pieniądże napłynęły zaś np. ze Szczecina, gdzie jeden z sędziów polecił wpłacić kilka nawiązek tym razem nie na PCK, lecz właśnie dla „Rodziny Policyjnej”.

Gdyby spokojnie rzecz rozważyć, to właściwie środowisko policyjne,

bez oglądania się na boki, jest w stanie samo budować takie domy. Wpłata rzędu 2–3 złotych miesięcznie od każdego funkcjonariusza pozwoliłaby systematycznie prowadzić inwestycje. Ten koszt w indywidualnym budżecie miesięcznym nie jest aż tak mocno odczuwalny. To przecież koszt jednej gazety, paczki papierosów lub butelki piwa.

Ponadto przygotowano już cegiełki o nominałach 20, 50, 100, 500 i 1000 zł, które są skierowane do ofiarodawców spoza środowiska policyjnego.

Obecnie zrezygnowano z koncepcji tymczasowego zaadaptowania budynku szkolnego na potrzeby ośrodka. Koszt prowadzenia placówki dla dwudziestu kilku osób, które zmieściłyby się w tym obiekcie, jest zbyt wysoki. Docelowo zresztą będzie to budynek administracyjny, który zostanie połączony zadaszonym korytarzem z nowymi pawilonami, w których przytulisko znajdzie ok. 120 osób. Termin realizacji inwestycji zależy od ofiarości nas wszystkich.

PAWEŁ OSTASZEWSKI
zdj. autor

Obiekt po byłej szkole jest już notarialną własnością Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna”. Będzie to budynek administracyjny ośrodka

Strzelnice

Wypożyczenie, projekty, konserwacje, remonty
Kompleksowa realizacja zleceń. Firma istnieje od 1986 roku. Specjalizujemy się w obiektach dla Policji, służb ochrony i wojska.

Oferujemy automatykę – od prostych systemów z podnośnikami i obrotnikami do komputerowych sterowników pól tarczowych i videosymulatorów.

<http://www.optimum.com.pl>

Kontakt: info@optimum.com.pl

Adres: OPTIMUM, ul. Suwak 4, 02-676 Warszawa

Tel./fax: (0-22) 843-51-42

Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna” inicjator budowy pierwszego w Polsce DOMU POLICYJNEGO SENIORA

Służba w Policji to obowiązek zaszczytny. Tylko ludzie o najwyższych wartościach moralnych i predyspozycjach mogą bronić społeczeństwo przed złem i patologią. Ale przychodzi taki czas, że trzeba zdjąć mundur. Niestety, zdarza się często, że niejeden policyjny emeryt lub rencista ze względu na specyficzny charakter służby utracił zdrowie albo swoją rodzinę.

Nasi, niedawno jeszcze partnerzy z patrolu, wydziału, biura, dziś koledzy policjanci w podeszłym wieku, często pozostają zdani na łaskę i pomoc innych osób, pomoc nie zawsze wolną od upokorzeń.

Możemy przywrócić radość ich życiu. Oni na to czekają.

Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna”, organizacja działająca na rzecz środowiska policyjnego, podjęło się budowy pierwszego w Polsce Domu Policyjnego Seniora. Dom ten powstanie na własnej dwuhektarowej działce znajdującej się w strefie Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego w miejscowości Żebry-Laskowiec, gminie Nur w powiecie Ostrow Mazowiecka, w województwie mazowieckim.

Podjęcie tej inicjatywy zyskało uznanie i poparcie resortu spraw wewnętrznych, kierownictwa Policji, marszałka województwa mazowieckiego i wielu innych organizacji żyjących w środowisku policyjnym. W naszej inicjatywie czynnie uczestniczą Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Policjantów i Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów Resortu Spraw Wewnętrznych RP.

Razem będziemy realizować to dzieło.

Panie i Panowie Policjanci!

To nasz wspólny obowiązek. Liczy się każde wsparcie w realizacji tak szlachetnej inicjatywy. Właśnie Dom Policyjnego Seniora zagwarantuje każdemu byłemu policjantowi – pozostawionemu przez zły los bez opieki – spędzenie jesieni życia w godnych i ludzkich warunkach, w otoczeniu przychylnych mu ludzi.

Nie pozostaniemy obojętni!

Apelujemy o wspieranie naszej inicjatywy. Wszelkie dobrowolne wpłaty na ten cel prosimy przekazywać na konto:

Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna”
BSK SA Oddział w Warszawie
nr konta 58 1050 1041 1000 0022 2989 4387, z dopiskiem DOM

PAMIĘTAJ! NIGDY NIE WIADOMO, KIEDY ZŁY LOS ZAPUKA DO TWOICH DRZWI

Postscriptum

O inicjatywie budowy domu spokojnej starości dla policjanta pisaliśmy na naszych łamach kilkakrotnie: przy okazji uzyskania terenu pod budowę, relacjonując uroczystość wmurowania aktu erekcyjnego czy publikując apel do środowiska o pomoc we współfinansowaniu przedsięwzięcia. Dlaczego więc sprawa, przecież potrzebna, której brak rozwiązania przez ostatnie dziesięć lat powinien być powodem do wstydliwej i głębszej refleksji dla wszystkich członków policyjnej społeczności, nie wyłączając kierownictwa służbowego, ciągnie się tak długo? Ano może właśnie dlatego, że brak nam wiary środowiskowej? Że w szarej, codziennej, pełnej nieraz problemów bieżących, policyjnej rzeczywistości utraciliśmy to coś, co można by nazwać zawodową solidarnością? Że wielu ludzi w mundurze nie utożsamia się z nim, że s i u z b e policjanta traktuje jak każdy inny zawod? Co gorsza, wnioski takie można wysnuć również w stosunku do osób odpowiedzialnych za kierowanie Policją, którym zbyt często trudno przychodzi identyfikować się z problemami szeregowego policjanta. Takie sugestie pojawiają się od kilku lat na spotkaniach resortowych emerytów, związkowców... Nie brak ich także w prywatnych rozmowach z policjantami z linii przy okazji dziennikarskich wyjazdów w teren.

Gdzie tkwi przyczyna takiego stanu? Brak etosu, odwołania do tradycji, pustka ideowa po kilkudziesięciu latach socjalizmu? – Być może. Nad tym powinno zastanowić się możliwie szerokie grono policjantów i specjalistów spoza resortu, którzy nie tylko zdiagnozowałby skalę problemu, ale również znaleźli nań remedium.

W przypadku budowy pierwszego w Polsce Domu Policyjnego Seniora nie potrzeba żadnych „hamulcowych” dla tej potrzebnej, oddolnej inicjatywy. Należy traktować działaczy jak sprzymierzeńców, a nie upatrywać w nich konkurentów. Społeczniczy pracują z dużą pasją, ale aby sprawy przybierały pożądany, szybki obrót, ci ludzie muszą czuć większe poparcie z góry. Nie tylko „w mowie i piśmie”, ale także w konkretnych sytuacjach. Ten dom będzie służył policjantom (w stanie spoczynku, ale jednak policjantom), a nie np. krasnoludkom, bo wtedy za jego budowę wzięłyby się organizacje i związki skrzatów, a nie ludzie działający na rzecz środowiska policyjnego. I tę prawdę oczywistą powinni zrozumieć wszyscy, którym leży na sercu troska o tych, którzy swoje życie zawodowe poświęcili społeczeństwu i ojczyźnie.

PAWEŁ OSTASZEWSKI

Przez centrum miasta przebiega międzynarodowa trasa nr 8

Zdiagnozowany Zambrów

Trzeba przyznać, że władze 24-tysięcznego Zambrowa, miasta leżącego na skraju Mazowsza i Podlasia, do zagadnień bezpieczeństwa na swoim terenie podeszli modelowo, zlecając przeprowadzenie stosownych badań socjologicznych profesjonalnej firmie. Na ich podstawie opracowano i wdrożono do realizacji program prewencyjny pod nazwą „Bezpieczny Zambrów”, który stanowi integralną część obszernej „Strategii rozwoju Zambrowa do roku 2015”.

Autorem części „policyjnej” jest komendant miejscowej KPP podinsp. Tadeusz Murawski oraz grono jego najbliższych współpracowników. To doświadczeni funkcjonariusze zambrowskiej komendy, którzy na temat problemów bezpieczeństwa i porządku publicznego na tym terenie mogliby z łatwością napisać prace doktorskie: podinsp. Krzysztof Radowski – zastępca komendanta powiatowego Policji, 19 lat służby; podinsp. Tadeusz Wróblewski – naczelnik sekcji ruchu drogowego, 28 lat wysługi; nadkom. Dariusz Wiaksa – naczelnik sekcji prewencji, 13 lat w Policji; kom. Adam Fabian – naczelnik sekcji kryminalnej, 20 lat w resorcie. Wszyscy mieszkają w Zambrowie, tu stawiali swe pierwsze kroki w mundurze, jeszcze powiatowej milicji, i tu prawdopodobnie docekają emerytury. Komendant Tade-

usz Murawski w organach ścigania pracuje od 1979 r. Też cały czas w Zambrowie. Zaczynał od stanowiska posterunkowego, potem kolejno pokonywał szczeble zawodowej kariery. Od lipca 1999 r. – w wyniku wygranego konkursu – objął funkcję komendanta powiatowego Policji, którą do dziś pełni z wielkim oddaniem, osiągając liczące się efekty.

Niebezpieczne drogi

Zambrowska „powiatówka” ma 88-osobową załogę. Do pełnego stanu brakuje pięciu ludzi: dwóch w sekcji kryminalnej i trzech w sekcji prewencji. Prawdopodobnie już niedługo wakaty zostaną zapelnione, bo kandydatów do pracy nie brakuje, ale stawia im się wysokie wymagania. Komenda obsługuje obszar o powierzchni 733 km kw., na którym zamieszkuje ok. 47 tys. ludzi. Jej for-

postę stanowią dwa gminne posterunki, w Szumowie i Rutkach. W ocenie komendanta Murawskiego, obydwie zasługują na wyróżnienie za osiągnięte wyniki w działalności prewencyjnej i umiejętną współpracę z samorządami. Szumowską jednostką dowodzi asp. sztab. Krzysztof Papięz, w Rutkach komendantuje kom. Tadeusz Stefański. To właśnie jemu podlega m.in. asp. Grzegorz Strękowski, który w ubiegłorocznym konkursie na najlepszego dzielnicowego zajął 6. miejsce w kraju (w kategorii „interwencje” był liderem). W nagrodę przywiózł z Warszawy dla swej jednostki nowiutki komputer, ufundowany przez KGP.

– Przez teren naszego powiatu – mówi komendant Tadeusz Murawski – przebiegają dwie drogi o bardzo dużym natężeniu ruchu: trasa nr 8 Warszawa – Białystok i droga nr 63 Olsztyn – Lublin. To powoduje, że jednym z najważniejszych dla nas problemów jest bezpieczeństwo na drogach.

Osłonką ciągnie nieprzerwany sznur pojazdów z centrum kraju do granicy wschodniej. I odwrotnie. Brak obwodnicy powoduje, że zambrowskie ul. Ostrowska i Białostocka, z konieczności, stały się częścią międzynarodowej trasy. Żaden to jednak powód do dumy, kiedy pod oknami domów bez przerwy przetaczają się kilkunastotonowe tiry, powodując drżenie mebli w mieszkaniach i korki w mieście.

Na drodze nr 63 z kolei płynność ruchu zakłócają piesi i rowerzyści, zmierzający do ogródków działkowych w rejonie Długoborza. Są szczególnie narażeni na potrącenia, gdyż nie ma tam żadnego chodnika ani ścieżki rowerowej.

Porządku na zambrowskich trasach pilnuje 12-osobowa sekcja ruchu drogowego pod wodzą podinsp. Tadeusza Wróblewskiego. Naczelnik Wróblewski wielokrotnie już wnioskował o wykonanie różnorodnych usprawnień inżynierii oraz organizacji ruchu drogowego. Niestety, tylko część postulatów została uwzględniona przez zarządców dróg. Jako pozy-

tywne przykłady można wymienić m.in. rozpoczęcie budowy chodników do Wiśniewa i Długoborza, wykonanie ronda na skrzyżowaniu ul. Białostockiej, Bema i Jana Pawła II oraz położenie progów spowalniających na niektórych osiedlowych uliczkach. Dobre rezultaty przynosi też podjęta kilka lat temu decyzja o zatrudnieniu osób przeprowadzających dzieci przez jezdnię przed szkołami, a także systematyczne uczestniczenie funkcjonariuszy drogówki w zajęciach lekcyjnych, organizowanie konkursów na tematy bezpieczeństwa drogowego oraz egzaminów na kartę rowerową i motorowerową.

W roku 2003 stan bezpieczeństwa na drogach powiatu zambrowskiego uległ niewielkiej poprawie. Odnotowano 51 wypadków (o 1 mniej niż przed rokiem), w których 12 osób poniosło śmierć (2 osoby mniej), a 67 doznało obrażeń (w 2002 r. – 60 osób). Funkcjonariusze drogówki

Nadkom. Dariusz Wiaksa jest autorem powiatowej mapy przestępczości

przystosowana. W razie wypadku toiny chemicznych substancji mogą zanieczyszczyć środowisko. A jeśli taka ekologiczna bomba wybuchnie w mieście? Lepiej o tym nie myśleć, zwłaszcza że służby ratownicze nie posiadają pełnego zabezpieczenia i osobowego, i technicznego do neutralizacji skutków takiej katastrofy.

– Znacznie bezpieczniej byłoby transporty te ekspediować koleją – twierdzi komendant Murawski.

Komendant Tadeusz Murawski jest zadowolony ze swojej załogi. Zarówno z wyników osiąganych w służbie, jak i w sportowym

Dyżurka jeszcze w starym stylu. Od lewej: asp. Bogdan Janasik – dyżurny, i sierż. Romuald Sierputowski – pomocnik

Komendantowi Murawskiemu pozostał sentyment do techniki kryminalistycznej. Na zdjęciu z asp. sztab. Wojciechem Łojkiem (z prawej)

Prewencja przede wszystkim

– Czy Zambrów jest bezpiecznym miastem? – powtarza moje pytanie podinsp. Tadeusz Murawski. – Myślę, że tak. Poważne przestępstwa z kilku ostatnich lat możemy policzyć na palcach. Większość odnotowanych zdarzeń to włamania i kradzieże, przeważnie do samochodów i piwnic, przy których jednostkowe straty są niewielkie, ale dolegliwie społecznie. Takie właśnie sprawy (w skali roku

wzywani byli do 304 kolizji drogowych (spadek o 10 proc.), zatrzymali też 176 nietrzeźwych kierujących (wzrost o 20 proc.).

Problemami, które nadal spędzają sen z oczu zambrowskich funkcjonariuszy ruchu drogowego, są kierowcy o niezdrowych rajdowych ambicjach, szalejący po ulicach miasta, nietrzeźwi użytkownicy dróg oraz ciężarówki przewożące tzw. ładunki niebezpieczne. Istniejąca infrastruktura drogowa nie jest odpowiednio do tego

Zambrów – miasto w woj. podlaskim, siedziba powiatu zambrowskiego, na Wysoczyźnie Wysokomazowieckiej, nad Jabłonką (lewy dopływ Narwi), 24 tys. mieszkańców. Ośrodek przemysłowy i usługowy dla rolnictwa; przemysł bawełniany, precyzyjny, elektroniczny, spożywczy; węzeł drogowy. Pierwsze wzmianki o Zambrowie pochodzą z 1283 roku. Prawa miejskie otrzymał ok. 1430 r. Po przyłączeniu do Mazowsza stał się miastem królewskim. Dogodne położenie geograficzne na szlaku handlowym Warszawa – Białystok przyczyniło się do znacznego ożywienia i rozwoju miasta. W okresie I i II wojny światowej miasto uległo poważnym zniszczeniom. W 1939 r. Zambrów znalazł się pod okupacją radziecką, a w latach 1941–1944 – niemiecką. W 1955 r. miasto odzyskało status powiatu i było nim do 1975 r. Rok 1991 przyniósł podział Zambrowa na dwie odrębne jednostki administracyjne: miasto i gminę. Miasto spełnia rolę centrum administracyjnego, handlowego, gospodarczego i usługowego dla 4 gmin: Szumowo, Rutki, Kołaki, Zambrów.

500–600) stanowią przeszło 90 proc. wszystkich odnotowanych czynów kryminalnych. Ich wykrywalność sięga nawet 55 proc.

Statystycznie więc co druga sprawa jest wykrywana. Nieźle, porównawszy wyniki z innymi jednostkami powiatowymi. Jeszcze lepiej jest z przestępstwami z kategorii „przeciwność do życia i zdrowia”. Ich niewielka liczba w skali roku i prawie 100-procentowa wykrywalność sprawia, że mieszkańcy powiatu nie czują się zagrożeni w miejscu zamieszkania. Badania ankietowe przeprowadzone przez Zespół Zarządzania Jakością KWP w Białymstoku wykazały, że 81,8 proc. zambrówian nie czuje zagrożenia przestępczością (w całym woj. podlaskim odsetek ten wynosi 76 proc.). Ze zjawisk, które najbardziej psują im krew, wymienili natomiast: brawurową jazdę samochodami, czyli szaleńców za kierownicą (56,1 proc. ankietowanych); alkoholizm (41,8 proc.); chuligaństwo i wandalizm (39,6 proc.); nietrzeźwość kierujących (24,3 proc.); zakłócanie ciszy nocnej (22,1 proc.). Przestępstw typowo kryminalnych, takich np., jak napady i rozboje, obawia się tylko 5,4 proc. ankietowanych, włamań do mieszkań – 9,6 proc., kradzieży samochodu – 11,4 proc.

– Przeszło 16 proc. ankietowanych – mówi komendant Murawski – za zjawisko niepokojące uznano zachowanie nieletnich. Inaczej mówiąc, co szósty zambrówianin oba-

wia się młodością. Ich bezwzględności, skłonności do awantur, chamskiego i brutalności. To bardzo niepokojący sygnał, który potwierdza także nasze opinie i spostrzeżenia na temat nieletnich. Pozostawieni sami sobie, wobec braku alternatywnych zajęć, sięgają po alkohol i narkotyki, a środki na ten cel czerpią często z dokonywania przestępstw. Brak propozycji sensownego spędzania wolnego czasu sprawia, że jedyną ich „rozrywką” są wielogodzinne mityngi przed blokami i na klatkach schodowych lub bezcelowe wałęsanie się po osiedlach. Wtedy, gdy pod czupryną szumi, wszystko może przyjść do głowy.

Dostrzegając zagrożenia patologiczne nieletnich oraz brak dostatecznej pieczy nad nimi ze strony rodziców i pedagogów, zambrowski przewencjusze wspólnie z miejskim samorządem podjęli inicjatywę organizacji świetlic socjoterapeutycznych. Dziś funkcjonują one we wszystkich szkołach podstawowych oraz gimnazjum, zapewniając dzieciom opiekę w godzinach popołudniowych. Niestety, starszą młodzież nie ma się kto zająć. Niektórzy weszli już w konflikt z prawem, innym niewiele do tego brakuje.

– Dostrzegamy ten problem – mówi nadkom. Dariusz Wiaksa, naczelnik sekcji prewencji – i staramy się uchronić ich przed najgorszym. Dzielnicy i funkcjonariusze ogniwa patrolowego w codziennych służ-

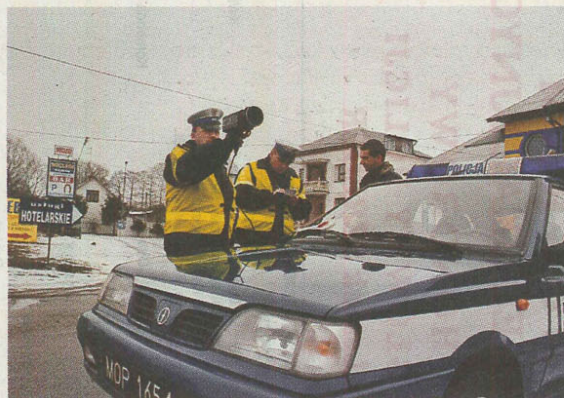
Zambrowska „powiatówka” – typowa milicyjna architektura ery wczesnego Gomułki

bach docierają do nich, monitorują miejsca ich spotkań, przeprowadzają profilaktyczne rozmowy.

Podobnie jest z grupą bezdomnych, w większości recydywistów, którzy pojawili się w Zambrowie. Nie posiadając żadnych środków do życia, dokonują drobnych kradzieży i włamań. Z uwagi na małe straty, nie są skazywani na karę pozbawienia wolności. Drwią więc sobie z prawa, bo policja ich łapie, a sąd wypuszcza.

☆

Program „Bezpieczny Zambrów” jest realizowany stopniowo, w miarę możliwości finansowych władz miasta. Na rok bieżący zaplanowano uruchomienie miejskiego monitoringu. Na razie będzie to 10 kamer, zlokalizowanych w naważnych punktach Zambrowa, np. w pobliżu ciągu sklepów koło dawnego domu kultury, na placu Sikorskiego i koło bursy szkolnej przy ul. Obwodowej, gdzie często dochodzi do różnych incydentów. Docelowo kamer ma być 16.

Przekraczanie dozwolonej prędkości to nagminne wykroczenie popełniane na ósemce w granicach miasta. Na zdjęciu asp. Sławomir Jasionowski i sierż. Andrzej Łubnicki z sekcji rd

Aspiranci Jarosław Skrodzki i Wojciech Żyżyk dzielnicowymi w Zambrowie są od kilkunastu lat. Miejsca najbardziej zagrożone znają na pamięć

W kolejce do pilnego załatwienia czeka też budowa obwodnicy drogowej, która zdecydowanie poprawi organizację ruchu na trasie nr 8, odciążając miasto od uciążliwego tranzytu. Natomiast ze spraw z własnego podwórka komendant Murawski za najważniejsze uważa: wymianę sprzętu kołowego, czyli wysłużonych radiowozów, z których młodszy ma 7 lat i 120 tys. km na liczniku (rekordzista, volkswagen vento z 1993 r., zaliczył już 378 tys. km), zakup fotoradaru dla służby

ruchu oraz modernizację budynku komendy w celu urządzenia recepcji według unijnych standardów, zlikwidowanie krat w holu wejściowym oraz wybudowanie podjazdu dla osób niepełnosprawnych. Szef zambrowskiej policji jest pewien, że przy takim, jak do tej pory, zrozumieniu problemów bezpieczeństwa i porządku przez władze miasta, wszystkie zamierzenia uda się zrealizować.

JERZY PACIORKOWSKI
zdj. Henryk Janecki (4) i autor

Do granicy wschodniej niedaleko. Na miejskim targowisku Białorusinów nie brakuje

HARMONOGRAM

CENTRALNYCH IMPREZ KULTURALNO-EDUKACYJNYCH W POLICJI W 2004 r.

PATRONAT HONOROWY KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI nadinspektor Leszek SZREDER

TERMIN	PRZEDSIĘWZIĘCIE	MIEJSCE REALIZACJI	ORGANIZATOR
cały rok	Objazdowa wystawa „Galeria Karykatur” do 13 jednostek Policji na terenie kraju	STYCZEN Lublin, Łódź, Warszawa, Szczecin, WSPol. w Szczycinie, SP w Pile, Toruń, Konin, Września, Kalisz, Leszno, Poznań, Nowy Tomysł	KWP w Poznaniu, Stowarzyszenie Twórców i Sympatyków Kultury przy KWP w Poznaniu
31.01-08.02	Centralne Zimowe Warsztaty Artystyczne	Ostrowin	Komenda Główna Policji, KWP w Olsztynie, KPP w Ostródzie, Fundacja Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach, Zakład Obsługi MSWiA
2-16	Zimowa Akcja Artystyczno-Kolonijna w Korytowie k. Choszczna IV Zachodniopomorskich Spotkań Artystycznych Policji „Błękitny Gryf 2004”	LUTY Korytowo k. Choszczna	KWP w Szczecinie
12-14	Mistrzostwa Polski Policji w Tenisie Stołowym	MARZEC Rzeszów	KWP w Rzeszowie, PTS „Walter” w Rzeszowie
26-29	Mistrzostwa Europy Policji w Biegu Przelajowym	Warszawa	Europejska Unia Sportu Policji, Komenda Główna Policji, Komenda Stołeczna Policji, Polska Federacja Sportu „Gwardia”
22-23	Ogólnopolskie seminarium kolekcjonerów policyjnych i środowiska policyjnego zainteresowanych historią Policji	KWIECIEŃ Warszawa	Komenda Główna Policji
28	Ogólnopolskie Spotkania Młodzieży przy Grobie Policjanta Polskiego	Katowice	Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939”, KWP w Katowicach
7	Otwarte Mistrzostwa WSPol. w Pool bilard	MAJ Szczycino	Wyższa Szkoła Policji w Szczycinie
21-30	Rowerowy Rajd Turystyczno-Krajoznawczy po Ziemi Bieszczadzkiej	woj. podkarpackie	KWP w Rzeszowie
25.05 - 4.06	VIII CAAL – Centralny Plener Malarski Środowiska Policyjnego	Supraśl	Komenda Główna Policji, KWP w Białymstoku, KKW NSZZ Policjantów
27-29	Final Konkursu „Policjant Ruchu Drogowego 2004”	Warszawa	Komenda Główna Policji, Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
27-30	II Mistrzostwa Polski Policjantów w szachach	Białobrzegi k. Radomia	KWP z siedzibą w Radomiu, NSZZ Policjantów woj. mazowieckiego
1	DZIEŃ OTWARTY zorganizowany z okazji Dnia Dziecka (zwiedzanie jednostek Policji przez zorganizowane grupy dzieci i młodzieży)	CZERWIEC jednostki organizacyjne KSP	Komenda Stołeczna Policji
5	Międzynarodowe Mistrzostwa Polski Policji w Półmaratonie	Ślupsk	Polska Federacja Sportu „Gwardia”, Szkoła Policji w Ślupsku, Ślupskie Policyjne Towarzystwo Sportowe
10-13	V Splyw Kajakowy Policjantów „Szlakiem Brdy”	Gwieździe – Małe Swornegacie – Drzewicz	KWP w Gdańsku, KPP w Chojnicach, Komisja Turystyki Rady Kultury Fizycznej przy MSWiA
10-13	Ogólnopolski Sudecki Rajd Policjantów „Międzygórze 2004”	Międzygórze	KWP we Wrocławiu, KMP we Wrocławiu, Zarząd Wojewódzki NSZZ Policjantów
16-25	Ogólnopolski plener malarski „Pod Koziołkami” „Skoki 2004”	Skoki – Dom Plenerowo-Wczasowy Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu	KWP w Poznaniu, Stowarzyszenie Twórców i Sympatyków Kultury przy KWP w Poznaniu
17-20	V Ogólnopolski Mityng Lekkoatletyczny Olimpiad Specjalnych „Gdańsk 2004”	Gdańsk	Olimpiady Specjalne Polska Oddział Regionalny, Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku, KWP w Gdańsku, KMP w Gdyni
17-20	XIV Międzynarodowy Festiwal Orkiestr „Kraków-Katowice 2004”	Kraków	Ministerstwo Obrony Narodowej, Komenda Główna Policji, KWP w Krakowie
17-31	Ogólnopolski plener malarski „Mazury 2004”	Szczycino	Wyższa Szkoła Policji w Szczycinie
18	DZIEŃ OTWARTY w Szkole Policji w Katowicach	Katowice	Szkoła Policji w Katowicach
19	IV Ogólnopolski Triathlon Policyjny połączony z prezentacją artystyczną środowiska policyjnego	Ostrow Wielkopolski	NSZZ Policjantów woj. wielkopolskiego, KPP w Ostrowie Wielkopolskim
19	IV Międzynarodowy Turniej Policyjnych Drużyn Konnych	Częstochowa	KWP w Katowicach, KMP w Częstochowie, IPA Częstochowa
20-26	XXXIII Ogólnopolski Rajd Górski Szlakami Obronców Granic „Bieszczady 2004”	Wetlina	Komenda Główna Straży Granicznej, Komenda Główna Policji, Komisja Turystyki Rady Kultury Fizycznej przy MSWiA

24.06-24.07	Wystawa Plastyczna w Zamku Książąt Pomorskich z okazji 20-lecia Klubu Twórców „Pasja”	Szczecin	KWP w Szczecinie
28.06-11.07	Centralny Obóz Harcersko-Żeglarski dla dzieci i młodzieży policjantów i pracowników Policji „Kaszub 2004”	Garczyn k. Kościerzyny	ZW NSZZ Policjantów w Gdańsku, Fundacja Dzieciom Policjantów i Strażników Miejskich
27.06-12.07	VIII Centralna Artystyczna Akcja Letnia – Letnie warsztaty młodzieżowe	Hadle Szklarskie	Komenda Główna Policji, KKW NSZZ Policjantów, KWP w Rzeszowie
26.06-16.07	VIII Centralna Artystyczna Akcja Letnia Dziecięce warsztaty artystyczno-faneczne	Ostrowin	Komenda Główna Policji, KWP w Olsztynie, KPP w Ostródzie, Zakład Obsługi MSWiA, KKW NSZZ Policjantów
LIPIEC			
8-10	III Ogólnopolski Przegląd Filmów Policyjnych w Chojnicach	Chojnice	KWP w Gdańsku, KPP w Chojnicach, Chojnicki Dom Kultury DKF „Cisza”, Spółka Promocyjna Miasta Chojnice
10-17	Ogólnopolski plener malarski z okazji 50-lecia powołania Szkoły Policji w Pile	Pila	Szkoła Policji w Pile
19.07-01.08	Centralny Obóz Harcersko-Żeglarski dla dzieci i młodzieży policjantów i pracowników Policji „Kaszub 2004”	Garczyn k. Kościerzyny	ZW NSZZ Policjantów w Gdańsku, Fundacja Dzieciom Policjantów i Strażników Miejskich
22	Obchody 50-lecia szkolnictwa policyjnego w Szczytnie, wystawa POSTERUNEK SATYRY (trzy edycje)	Szczytno	Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
22-31	Ogólnopolski plener rzeźbiarsko-malarski oraz „wakacje z artystą” dzienny pobyt dla dzieci ze środowiska wiejskiego „Jankowice 2004”	Rezydencja w Jankowicach k. Tarnowa Podgórnego	KWP w Poznaniu, Stowarzyszenie Twórców i Sympatyków Kultury przy KWP w Poznaniu, Gminny Ośrodek Kultury „Sesam” w Tarnowie Podgórnym
24-26	Centralne Obchody Święta Policji w jubileuszu 85-lecia, Sztafeta Promocyjna Szkoły Policji w Pile	Warszawa	Komenda Główna Policji, Komenda Stołeczna Policji, szkoły Policji
25	Ogólnopolski Uliczny Bieg Jakubowy Służb Mundurowych, Poplenerowa wystawa policyjnej twórczości malarskiej „Szczytno 2004”	Olsztyn	KWP w Olsztynie, WSPol. w Szczytnie, Towarzystwo Miłośników Olsztyna
SIERPIEŃ			
09.08-22.08	Centralny Obóz Harcersko-Żeglarski dla dzieci i młodzieży policjantów i pracowników Policji „Kaszub 2004”	Garczyn k. Kościerzyny	ZW NSZZ Policjantów w Gdańsku, Fundacja Dzieciom Policjantów i Strażników Miejskich
27-29	Mistrzostwa Polski Policji w kolarstwie górskim „50 km na 50 lat Szkoły Policji w Pile”	Kraków	Komenda Główna Policji, Szkoła Policji w Pile, G&G Promotion
30.08-4.09	Mistrzostwa Polski Przewodników i Psów Policyjnych „Sulkowice 2004”	Sulkowice	Centrum Szkolenia Policji w Legionowie, Zakład Kynologii Policyjnej
WRZESIEŃ			
2-4	Final Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku 2004”	Slupsk	Komenda Główna Policji, Szkoła Policji w Słupsku
2-16	IV Zachodniopomorskie Spotkania Artystyczne Policji „Błękitny Gryf 2004”, Plener Międzynarodowy w Unieście	Unieście	KWP w Szczecinie
11	Inauguracja roku szkoleniowego w Policji Obchody 50-lecia Szkoły Policji w Pile	Pila	Szkoła Policji w Pile
11	20. Międzynarodowy Bieg Uliczny o Memorial Bogusława Płużki (w ramach V Dolnośląskich Mistrzostw Policji)	Oleśnica	KWP we Wrocławiu, KMP we Wrocławiu, Wojskowy Klub „Oleśniczanka”
8-17	Ogólnopolski Plener Artystyczny „Kresy 2004”	Hrubieszów	KWP w Lublinie, ZW NSZZ Policjantów w Lublinie
17	Ogólnopolskie Obchody 64. Rocznicy Zbrodni Katyńskiej Centralne Uroczystości przy Grobie Policjanta Polskiego	Katowice	Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939”, KWP w Katowicach
17-19	V Mistrzostwa Polski Policji w Wędkarstwie Splawikowym	Gliwice	KWP w Katowicach, KMP w Gliwicach, KMP w Katowicach
21-25	XII Spotkania Turystyczne Policji Beskid Sądecki „Krynica 2004”	Krynica	Komisja Turystyki Rady Kultury Fizycznej przy MSWiA
26	III Spotkania Policyjnego Środowiska na Jasnej Górze	Częstochowa	Komenda Główna Policji, KWP w Katowicach, NSZZ Policjantów, Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939”
PAŹDZIERNIK			
1-2	V GALA POLICYJNEJ KULTURY Final III edycji Ogólnopolskiego Konkursu Literackiego dla Policjantów „Niebieskie Pióro 2004” Uroczyste obchody XXX-lecia Orkiestry KWP we Wrocławiu	Wrocław	Komenda Główna Policji, KWP we Wrocławiu, NSZZ Policjantów
7-8	II Final Ogólnopolskich Zawodów dla Policjantów Dzielnicowych „Dzielnicowy Roku 2004”	Katowice	Komenda Główna Policji, Szkoła Policji w Katowicach
11-15	III Śląskie Spotkania Artystyczne Środowiska Policyjnego Ogólnopolski plener malarsko-rzeźbiarski „Beskidy 2004”	Bystra – Ośrodek Wczasowo-Szkoleniowy MSWiA „Magnus”	KWP w Katowicach
15	Kongres Europejskiej Unii Sportu Policji	Warszawa	Europejska Unia Sportu Policji, Komenda Główna Policji, Polska Federacja Sportu „Gwardia”
LISTOPAD			
4-5	Ogólnopolska Konferencja Naukowa nt. „Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży”	Katowice	Szkoła Policji w Katowicach
26	II Ogólnopolski Turniej Tańca Towarzyskiego dla Policjantów z zaproszeniem zwycięskiej pary na BAL POLICJI EUROPEJSKICH w Wiedniu	Częstochowa	Komenda Główna Policji, KWP w Katowicach, KMP w Częstochowie
29	Dzień słuchacza	Szczytno	Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
GRUDZIEŃ			
10-12	IX Mistrzostwa Policji w Brydżu Sportowym	Legionowo	Centrum Szkolenia Policji w Legionowie

Wydział Upowszechniania i Promocji Kultury w Policji
Biura Kadr i Szkolenia Komendy Głównej Policji
Tel. 72-148-73; fax 72-152-76;
E-mail: muzeum.policji@policja.gov.pl

NACZELNIK WYDZIAŁU UPOWSZECZNIANIA I PROMOCJI
KULTURY w POLICJI
BIURA KADR I SZKOLENIA KGP
ml. insp. Grzegorz Jach

DYREKTOR
BIURA KADR I SZKOLENIA
Komendy Głównej Policji
Insp. Zdzisław Gazda

Z perspektywy doradcy przedakcesyjnego (2)

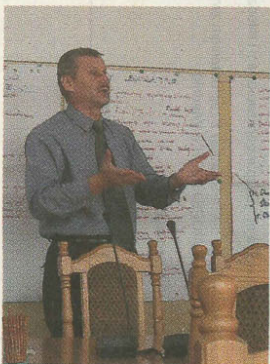
Drodzy Czytelnicy
Drogie Koleżanki i Koledzy
Czwarty komponent projektu nosił tytuł „Profilaktyka/prewencja” i został podzielony na cztery subkomponenty: dostęp do broni, dzielnicowi, rady ds. prewencji i subiektywne poczucie bezpieczeństwa.

Europejska Karta Broni (palnej)

Spotkania w pierwszej części tego subkomponentu, związanego z pozwoleniami na broń i zabezpieczeniami technicznymi wykazały, że istnieją istotne różnice w kwestiach praktycznych i prawnych, związanych z wydawaniem pozwoleń na posiadanie i noszenie broni¹. Różnice te ulegną jednak istotnemu ograniczeniu w związku z planowanym przejściem na grunt polski koncepcji Europejskiej Karty Broni. Ponadto zaleca się pilne powiązanie wydawania pozwoleń na broń z obowiązkiem zawarcia specjalnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Dzielnicowi

W ramach licznych działań drugiego subkomponentu intensywnie dyskutowano i spierano się na temat możliwości optymalizacji istniejącego od jakiegoś czasu w Polsce systemu pracy dzielnicowych.

Na zakończenie opracowano liczne zalecenia i propozycje, które powinny zostać teraz uwzględnione przy reformowaniu tego systemu. Jako dwa przykłady takich proponowanych zmian można tu wymienić postulat zniesienia skomplikowanego i bardzo sformalizowanego systemu punktowej oceny pracy dzielnicowych oraz zmianę hierarchii struktury podwładny-przełożony. Ważne jest niewątpliwie zagwarantowanie ciągłego współdziałania w ramach sprawnie funkcjonującej sieci z pracującymi równolegle innymi

mi policjantami – patrolami służby prewencji, drogówki, koleżankami i kolegami odpowiedzialnymi za prewencję kryminalną – oraz służbami pozapolicyjnymi, jak straż miejska, straż pożarna i instytucje samorządowe.

Regionalne rady prewencji i komisje ds. bezpieczeństwa

Przesłanka tworzenia sieci współpracy i komplementarnych działań wszystkich zainteresowanych instytucji i służb przyświecała także uczestnikom trzeciego subkomponentu. Chodziło w nim o połączenie aktywności wszystkich podmiotów, zaangażowanych w sprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego na szczeblu lokalnym, w ramach przewidzianych już w ustawie o komisji ds. bezpieczeństwa². Ekspertzy z obu stron odwoływali się do doświadczeń tzw. rad prewencji na szczeblu gmin i szczeblu centralnym. Uzyskana wiedza przyda się koleżankom i kolegom zasiadającym w takich komisjach w całym kraju nie tylko w kontekście konkretnych projektów prewencyjnych, lecz przede wszystkim w związku z działaniami o charakterze strukturalnym i organizacyjnym, odnoszącymi się np. do kwestii finansowania konkretnych programów. Chociaż wszyscy uczestnicy są świadomi faktu, że zadania z zakresu profilaktyki i prewencji można skutecznie realizować tylko przy udziale całego społeczeństwa, świadomość ta nie znajduje często odzwierciedlenia w rzeczywistości, w której to właśnie Policji przypada często rola inicjatora projektów i działań w tej dziedzinie. Ponieważ sytuacja wygląda właśnie tak, a nie inaczej, Policja musi być dobrze przygotowana do realizacji tych zadań. W końcu wszystkie przestępstwa, którym zapobiegamy, stanowią odciążenie kolegów, zajmujących się ich klasycznym ściganiem. W celu lepszego uwypuklenia konieczności przekrojowego, ogólnospołecznego podejścia do kwestii prewencji, należałoby zastanowić się nad powołaniem na szczeblu centralnym ogólnopolskiej komisji ds. bezpieczeństwa bądź rady prewencji, która byłaby swego rodzaju nadzór nad gremiami dla wszystkich lokalnych rad i komisji oraz pełniłaby wobec nich funkcje koordynacyjne, inicjujące i wspierające. Temat ten zostanie rozwinięty w ramach kolejnej edycji projektu.

Subiektywne poczucie bezpieczeństwa

Zagadnienia związane z tym, w jaki sposób Policja może świadomo-

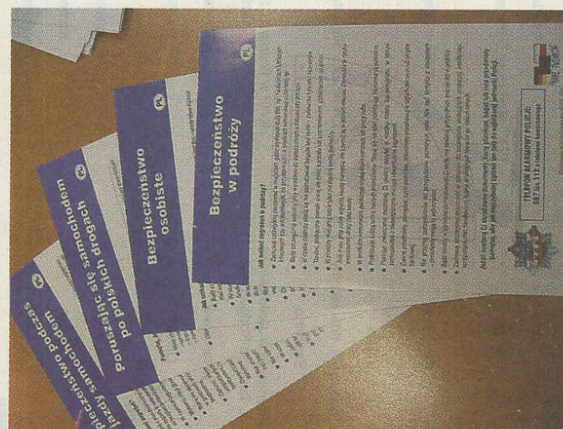
mie i pozytywnie wpływać na obiektywne często od obiektywnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa subiektywne poczucie zagrożenia obywateli, były zasadniczym tematem subkomponentu czwartego. Poprzedzona licznymi prezentacjami i dyskusjami analiza tego bardzo interesującego i niezmierznie skomplikowanego zagadnienia pozwoliła sformułować wnioski, że projekty profilaktyczne i prewencyjne mogą – oprócz spełnienia swojego podstawowego celu, czyli zapobiegania przestępstwom – wpływać także na poczucie bezpieczeństwa obywateli. Na poczucie to ma, oczywiście, wpływ także wiele innych czynników, takich jak świadoma praca z mediami, wizerunek Policji w oczach opinii publicznej oraz jej stosunek do obywateli. W ramach działań twórczych udało się opracować cztery wzorcowe projekty, mające na celu także przywrócenie odpowiednich proporcji między subiektywnym poczuciem zagrożenia a obiektywną sytuacją w zakresie bezpieczeństwa. Na podstawie zebranych doświadczeń Komenda Miejska Policji w Kaliszu opracowała we współpracy i za zgodą (prawa autorskie) Rady Prewencji we Frankfurcie n. Menem broszurę dotyczącą działań profilaktycznych związanych z przemocą wśród młodzieży.

Ponieważ istotną rolę w kontekście subiektywnego poczucia zagrożenia odgrywają ofiary przestępstw, na problematykę tę zwrócono szczególną uwagę w końcowej fazie omawianego subkomponentu. Z budżetu projektu sfinansowano kolejny nakład skierowa-

nych do potencjalnych ofiar broszur informacyjnych, które są niewątpliwie również dobrym narzędziem do poprawiania subiektywnego poczucia bezpieczeństwa.

analiz kryminalnych. Niewątpliwie doprowadzi to do jeszcze lepszego i bardziej świadomego

Śledztwo powybuchowe

W ramach piątego komponentu omawiano wiele bardzo różnorodnych i specjalistycznych zagadnień. Pierwszą część była poświęcona śledztwu powybuchowemu. Przedmiotem działań była wymiana informacji na temat nowych materiałów wybuchowych, *modus operandi* sprawców, możliwości ochrony życia i zdrowia policjantów w czasie takiego śledztwa oraz konkretnych metod i sposobów zabezpieczania śladów. CBS uwzględnił uzyskane informacje w programach swoich szkoleń, a ścisła współpraca z niemieckimi kolegami będzie kontynuowana także po zakończeniu projektu.

Analiza przestępczości, analiza kryminalna

W ramach drugiej części tego komponentu zajęto się intensywnie kwestiami związanymi z analizą kryminalną. Na podstawie istniejącej już rozbudowanej wiedzy na temat analizy operacyjnej zorganizowano specjalne warsztaty dla kadry kierowniczej Policji, w celu wyczerpania jej na kwestie potencjału i granic możliwości operacyjnych

wykorzystywania tego instrumentu w przyszłości. Równolegle zrealizowano czterotygodniowe intensywne warsztaty z analizy strategicznej dla policyjnych analityków. Warsztaty te wykazały, że polscy koledzy mylili się w swoich dotychczasowych samocenach w zakresie rzekomo niskiego stopnia zaawansowania w korzystaniu z instrumentów analitycznych. W rzeczywistości instrumenty te, służące do dostarczania informacji stanowiących podstawę procesów decyzyjnych na szczeblach kierowniczych, są już obecnie punktowo wykorzystywane. Muszą teraz zostać odpowiednio rozbudowane i przede wszystkim ujęte w spójną sieć powiązań (pionowych i poziomych). Wyniki analizy strategicznej są jednocześnie kryteriami wymierności osiągnięcia celów w ramach nowoczesnego zarządzania przez formułowanie celów oraz podstawą do definiowania nowych. Tym samym bezsporna jest przydatność i konieczność wykorzystywania wyników takiej analizy zarówno z punktu widzenia zwalczania przestępczości rozumianej w wąskim zakresie, jak i z punktu widzenia kierowania poszczególnymi jednostkami Policji i Policją jako całością. Analizy strategiczne mogą np. udowodnić potrzebę uruchomienia określonych działań i programów prewencyjnych oraz – przynajmniej częściowo – sprawdzić ich skuteczność.

Międzynarodowy przemysł narkotyków

W ramach trzeciego subkomponentu koledzy z obu stron zajmo-

wali się międzynarodowymi aspektami, zaleceniami i działaniami związanymi ze zwalczaniem przemytu narkotyków. Szczególnie dużo uwagi poświęcono przemysłowi w kontenerach i niezbędnej w tym zakresie intensywnej współpracy ze służbami celnymi oraz Strażą Graniczną. Zebrane doświadczenia zostaną wykorzystane przez właściwe biuro w KGP. Współpraca między odpowiedzialnymi za te zagadnienia służbami musi być rozwijana i zostać w odpowiedni sposób zinstytucjonalizowana. Należałoby zastanowić się nad stworzeniem wspólnych jednostek lub grup.

Ochrona świadka

Różnice między traktowaniem świadka, świadka koronnego i innych zagrożonych stron postępowania karnego – m.in. takimi właśnie zagadnieniami zajmowali się uczestnicy subkomponentu czwartego. W związku z tymi stosunkowo nowymi, ale niewątpliwie niezmiernie ważnymi instrumentami skutecznego zwalczania przestępczości zorganizowanej, należy opracować jednolite dla całej rozszerzonej Unii Europejskiej standardy w zakresie podstaw prawnych i rozwiązań praktycznych. I właśnie takie rozwiązania udało się uwzględnić w praktyce na podstawie prawdziwych spraw w ramach przeprowadzonych ćwiczeń. W zakresie przepisów dokonano analizy porównawczej oraz zebranych w przeszłości doświadczeń z obu systemów prawnych i opracowano dla Polski cenne wskazówki, które powinny zostać zrealizowane.

Przestępczość komputerowa

Tematem ostatniego subkomponentu głównego i jednocześnie całego projektu była przestępczość komputerowa. W tej także stosunkowo młodej dziedzinie zajęto się zarówno bardzo specjalistycznymi kwestiami technicznymi, jak i zagadnieniami o charakterze strukturalnym. Ponieważ z nowoczesną techniką komputerową mamy dziś do czynienia praktycznie we wszystkich grupach przestępców, automatycznie nasuwa się pytanie, czy fakt ten usprawiedliwia tworzenie wyspecjalizowanych pionów, które – pracując na rzecz wszystkich pozostałych komórek organizacyjnych – zajmowałyby się zagadnieniami ściśle technicznymi, np. analizą nośników danych, odczytywaniem wymazanych lub skasowanych informacji, odczytywaniem danych zaszyfrowanych albo z fizycznie uszkodzonych bądź zniszczonych nośników. W zależności od kierunku tej zasadniczej decyzji trzeba będzie odpowiednio nowocześnie wyposażać i wyszkolić (a następnie na bieżąco uzupełniać ich wyposażenie i wiedzę) albo wszystkie mające do czynienia z tą problematyką komórki, albo wspomniany wyspecjalizowany pion. Niewątpliwie projekt przyczynił się

w dużym stopniu do podniesienia poziomu wyszkolenia polskich kolegów. Teraz należy zadbać, aby nabyta wiedza została odpowiednio rozpowszechniona.

Zasadniczo po zakończeniu tego projektu można śmiało powiedzieć, że zaowocował on wręcz niewiarygodną różnorodnością pozytywnych rezultatów, których szczegółowe wymienienie byłoby w tym miejscu po prostu niemożliwe. Wszystkich zainteresowanych odsyłam do końcowego sprawozdania z projektu, które zostało przekazane Biuru Współpracy Międzynarodowej KGP. W raporcie tym udokumentowano wszystko to, co udało się nam wspólnie osiągnąć za pieniądze Unii Europejskiej, pod ścisłym nadzorem Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Warszawie oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.

Myślę też, że artykuł ten jest znakomitą okazją do serdecznego podziękowania wszystkim Koleżankom i Kolegom z MSWiA i Policji, którzy wnieśli swój ogromny bezpośredni wkład w organizację i realizację projektu. To właśnie ich zapał i zaangażowanie umożliwiły osiągnięcie tak dobrych wyników i sprawiło, że uzyskana wiedza i wyniki zostaną rozpowszechnione w całej Policji. Projekt był szeroko wspierany przez gremia kierownicze wszystkich szczebli i jest także niewątpliwie wyrazem szczególnie intensywnej sąsiedzkiej współpracy Polski i Niemiec.

Projekt PHARE Twinning 2002

Z takim samym zapałem i zaangażowaniem 5 stycznia 2004 r. została zainicjowana kolejna edycja projektu, zdecydowanie mniej rozbudowana pod względem finansowym, czasowym oraz liczbą realizowanych komponentów i poświęcona głównie zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i przestępczości gospodarczej.

Główne zagadnienia nowego projektu to przestępczość gospodarcza ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego przemytu alkoholu, papierosów, narkotyków i broni oraz metod zatrzymywania i przeszukiwania, a także integracja europejska – rozbita na zagadnienia związane z Europolem, dostępem do publicznych informacji, kontrolą ze strony opinii publicznej, ochroną danych i kwestiami budżetowymi. Cele nowego, finansowanego ze środków unijnych projektu, są równie ambitne jak w przypadku poprzednich programów i wiąże się ze wzmacnianiem tzw. zdolności administracyjnych. I tak np. w ramach zwalczania przestępczości gospodarczej ma zostać zoptymalizowana współpraca między odpowiedzialnymi za to zagadnienie służbami i instytucjami (Policja, służby celne, służby Ministerstwa Finansów i prokuratura) dzięki uzgodnieniu procedur i zinstytucjonalizowaniu wspólnych dział-

łań, w celu dalszego minimalizowania niedoboru informacji oraz ograniczania strat związanych z przewyciełaniem „oporu materialii”. Podobne założenia obowiązują w odniesieniu do zwalczania międzynarodowego przemytu. W tym zakresie mają także zostać przedyskutowane, sprawdzone i wdrożone bardziej zaawansowane formy współpracy. W kolejnym subkomponentie uczestnicy mają zająć się ulepszeniem instrumentów analizy kryminalnej, zwłaszcza pod kątem ich wykorzystania w zwalczaniu przestępczości finansowej i gospodarczej. Także w przypadku nowego projektu najszersze spektrum zagadnień zostało ujęte w ramach ostatniego komponentu – pod nadzorem określeniem „integracja europejska” kryje się rozwijanie i doskonalenie współdziałania z Europolem, naświetlenie różnych aspektów relacji Policji z opinią publiczną, dalsze dostosowywanie ochrony danych w obrębie Policji do standardów UE oraz zagadnienia budżetowe ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystywania środków unijnych.

Z tego krótkiego opisu wyraźnie wynika, że nadrzędnym celem nowego projektu jest poprawa współpracy w strukturach pionowych i poziomych oraz współpracy wewnętrznej i międzynarodowej zgodnie ze standardami obowiązującymi w obrębie UE. Do osiągnięcia tych celów zaplanowano 52 seminaria, warsztaty i podróże studyjne, przyznano środki w wysokości milion euro i przeznaczono 12 miesięcy na realizację wszystkich działań projektowych. Cechą szczególną tego projektu jest to, że w trakcie jego realizacji, a konkretnie z dniem 1 maja 2004 roku, czyli od momentu wejścia Polski do UE, nastąpi przeniesienie kompetencji w zakresie monitoringu z Przedstawicielstwa Komisji UE na Urząd Komitetu Integracji Europejskiej. Biorąc pod uwagę doświadczenia z poprzedniego projektu, nie należy się jednak w związku z tym spodziewać jakichkolwiek utrudnień ani zagrożeń dla założonych celów jego nowej edycji. Życzę wszystkim jej uczestnikom wielu sukcesów. Dodatkowe informacje na temat nowego projektu można uzyskać u wszystkich zaangażowanych w jego realizację partnerów. □

CHRISTIAN HOPPE

Bezpieczne miasteczka

Od kilku lat trwa współpraca małopolskich policjantów z holenderskimi funkcjonariuszami z regionu Hollands Midden. Jej główne założenia to przygotowanie Policji do zmian związanych z pełnym uczestnictwem Polski w Unii Europejskiej oraz rozwijanie lokalnych inicjatyw służących poprawie bezpieczeństwa.

Od ub.r. współpraca ta zdominowana została przez program „Zintegrowana polityka bezpieczeństwa”, którego realizację rozpoczęto od powiatów suskiego i olkuskiego, a następnie rozszerzono na krakowski, bocheński, oświęcimski oraz miasto Kraków. W jego ramach małopolscy policjanci, samorządowcy, a także przedstawiciele innych podmiotów zainteresowanych poprawą bezpieczeństwa, złożyli wizytę w Hillegom, Kattwijk, Waddinxveen i Leiden. Zaobserwowane tam pomysły i rozwiązania stały się dla nich inspiracją do przeprowadzenia zmian w strukturze i organizacji małopolskich szkół, osiedli mieszkaniowych, oraz miasteczka studenckiego AGH – jednego z bardziej niebezpiecznych miejsc w Krakowie. To bardzo specyficzne miejsce – na 14-hektarowym obszarze, w usytuowanych tam akademikach i hotelach, mieszka 10 tysięcy studentów i pracowników naukowych. Tak wielkie skupiska charakteryzują się dużą migracją i anonimowością. Istotne znaczenie dla stanu bezpieczeństwa miasteczka ma też bliskość stadionu piłkarskiego Wisła – na mecze przychodzi często pseudokibice, nie zatem dziwnego, że zdarzają się burdy i awantury. Dużym problemem w miasteczku studenckim są też rozboje i narkomania.

Zapewnienie tam bezpieczeństwa stało się więc priorytetem dla władz uczelni, samorządowców i, oczywiście,

Sierż. Monika Rachoń i asp. Paweł Kawaler

ście, Policji, która prowadzi intensywne działania z zakresu prewencji kryminalnej, a także zwiększenia świadomości wiktymologicznej, szczególnie osób rozpoczynających naukę. Prowadzone są też badania ankietowe wśród mieszkańców miasteczka – mają one odpowiedzieć m.in. na pytanie, jakich działań oczekują od stróżów prawa, ale również od innych instytucji? Projekt poprawy bezpieczeństwa na terenie miasteczka zakłada wprowadzenie, właśnie na wzór holenderski, wielu zmian urbanistycznych i architektonicznych, m.in. nowego układu ciągów pieszych, zainstalowanie oświetlenia, postawienie ogrodzenia. Konkretnie propozycje zmiany przestrzeni miasteczka (zaakceptowane przez głównego architekta Krakowa)

opracowane zostały przy wsparciu koordynatorów holenderskich – Nico van Ooika i Paula Broersena, krakowskich policjantów oraz specjalistów z AGH i z Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej.

Małopolscy i holenderscy policjanci prowadzą też intensywną współpracę z zakresu analizy strategicznej, której efektem jest zdiagnozowanie przyczyn społecznych zachowań Polaków przebywających w powiecie Duin-en Bollenstreek w Holandii. Pro-

Policjanci, samorządowcy, przedstawiciele innych instytucji zapoznali się z holenderskimi rozwiązaniami w zakresie bezpieczeństwa

pozycja przeprowadzenia takich badań wypłynęła od policji holenderskiej, która zainteresowała się naszymi imigrantami popełniającymi przestępstwa bądź wykroczenia na ich terenie. Według holenderskich szacunków, wśród osób podejrzanych o takie czyny aż 8,4 proc. stanowią Polacy. Ponieważ działania represyjne są niewystarczające, Holendrzy postanowili poznać przyczyny takich społecznych zachowań Polaków, by następnie wyeliminować je przez zmianę obiektywnych warunków kryminogennych, np. złych warunków bytowych, braku rozrywek etc. Zaczęli od przeszkolenia krakowskich funkcjonariuszy. Aspirant Paweł Kawaler z Wydziału Analiz Kryminalnych KWP w Krakowie oraz sierżant Monika Rachoń z III Komisarzatu Policji w Krakowie przeszli w Leiderdorp (pod nadzorem specjalistów w tym zakresie, Brendy van Aalst i Nico van Ooika) 10-dniowy kurs analizy strategicznej. Następnie, jesienią 2003 r., w miejscowości Noordwijk, przeprowadzili badania (oczywiście anonimowe) wśród Polaków tam mieszkających, a także wśród właścicieli kempingów, na których zatrzymywali się nasi rodacy. Badania te są właśnie analizowane, potem trafią do władz holenderskich.

I wreszcie trzeci nurt działań – współpraca polsko-holenderskich negocjatorów oraz psychologów policyjnych, uczestniczących w przesłuchiwaniu osób nieletnich. Ten etap również jest zaawansowany. I bardzo korzystny dla obu stron. □

GRAŻYNA BARTUSZEK
zdj. archiwum

¹ Na przykład w związku ze znacznie większą liczbą wydanych w Polsce pozwoleń na broń: w Berlinie wydano ok. 500 pozwoleń w formie tzw. kart posiadacza broni, przy czym w 12 przypadkach pozwolenie to uprawnia także do noszenia broni do celów ochrony osobistej; w Warszawie odpowiednio ok. 5500 pozwoleń na broń, przy czym nie istnieje rozróżnienie uprawnień do posiadania i noszenia broni.

² Art. 38a ustawy o samorządzie powiatowym

Przeciwno odpowiedzialności zbiorowej

Pisałem na tych łamach (GP nr 44/2003) w artykule „Lepiej późno niż wcale?” o znajdującym się w Sejmie od 2002 r. i rozpatrywanym od listopada ubiegłego roku poselskim projekcie nowelizacji ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

Już podczas pierwszego czytania projektu w sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny wydawało się, że szanse na zawarcie kompromisu w tej sprawie są niewielkie. Świadczy o tym skrajne stanowisko organizacji kombatanckich o charakterze fundamentalistycznym, wsparte przez posłów Prawa i Sprawiedliwości Mariusza Kamińskiego i Artura Zawiszę.

Kto katem, kto ofiarą?

Oświadczyli oni w trakcie posiedzenia komisji, że nie może być zrównania praw kate i ofiary (uważając, że ocena tej kwestii jest dawno jednoznaczna) i zapowiedzieli, iż jeśli SLD udałoby się ustawę kombatancką znulować, to i tak po wyborach zostanie ona zmieniona.

Jeszcze dalej idący jest protest Porozumienia Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych w Krakowie (podają za „Rzeczpospolitą” z 23 grudnia 2003 r.). Przypomnę, że ta właśnie bardzo aktyw-

na i bojowa organizacja jeszcze w grudniu 1999 r. poparała wniosek do prezydenta RP o zdegradowanie gen. armii w st. spocz. Wojciecha Jaruzelskiego do stopnia szeregowca.

Proponowana bowiem radykalna nowelizacja zmierza – zdaniem PO-KiN – do przywrócenia uprawnień kombatanckich funkcjonariuszom i pracownikom Urzędów Bezpieczeństwa Publicznego, żołnierzom Informacji Wojskowej, prokuratury oraz sądów wojskowych. *Przyznanie funkcjonariuszom i pracownikom (tych instytucji – MT) zaszczytnej miana kombatancka* – stwierdza w liście otwartym przewodniczący Porozumienia Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych – *byłoby jaskrawym naruszeniem zasad sprawiedliwości oraz rehabilitacją aparatu terroru.*

Powołując się na uchwałę Sejmu RP z 16 listopada 1994 r., potępiającą zbrodniczą działalność wymienionych instytucji, przewodniczący

Porozumienia Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych w Krakowie, dr Jerzy Bukowski poinformował także, że organizacje członkowskie porozumienia rozpoczęły już akcję zbierania podpisów pod apelem do parlamentarzystów o niedopuszczenie do jakichkolwiek zmian we wspomnianej ustawie.

Warto zwrócić uwagę, że, jak pisał poseł Jerzy Szteliga prezentujący projekt nowelizacji na posiedzeniu sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, spośród osób pozbawionych uprawnień kombatanckich na mocy przepisów ustawy z 24 stycznia 1991 r. o kombatanach w latach 1991–2001, żyje jeszcze tylko około 17 tys. kombatanów i około 7 tys. wdów. W związku z powyższym, wprowadzenie proponowanych zmian kosztowałoby około 63 mln zł i to przy założeniu, że nowelizacja wejdzie w życie w najbliższym czasie.

W imię sprawiedliwości

Przypomnijmy więc, jakie to radykalne rzekomo zmiany proponują posłowie SLD w ustawie kombatanckiej.

Głównym celem nowelizacji jest odejście od zasady odpowiedzialności zbiorowej, która obok rzeczywistych przestępców odpowiedzialnych za przypadki terroru w okresie

stalinizmu (a było ich niemało i nie wszyscy ponieśli zasłużoną odpowiedzialność po 1956 roku), pozbawiła tytułu kombatancka tysiące osób, których jedyną winą była sama służba lub praca na mało ważnych częstokroć stanowiskach w instytucjach powołanych do ochrony porządku publicznego w państwie uznawanym przecież przez zdecydowaną większość ówczesnego świata.

Trzeba przy tym podkreślić, że projekt zmiany ustawy o kombatanach nie przywraca bynajmniej uprawnień z tym związanych osobom, których jedyną zasługą była służba lub praca w powojennych formacjach mundurowych w okresie tzw. utrwalania władzy ludowej. Chodzi wyłącznie o te osoby, które przed przyjęciem do służby w aparacie bezpieczeństwa i porządku publicznego uczestniczyły w walce zbrojnej lub w ruchu oporu przeciwko okupantom. Nie chodzi więc o rehabilitację aparatu powojennej represji – jak twierdzą autorzy protestu krakowskiego Porozumienia Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych – lecz o rehabilitację ludzi, którzy w latach wojny i okupacji zasłużyli się ojczyźnie, walcząc w szeregach regularnego wojska, w oddziałach partyzanckich oraz prowadząc różne formy działalności konspiracyjnej.

Powstająca w okresie silnych tendencji do rozliczeń z przeszłością i formułowania jednostronnych ocen powojennej historii Polski ustawa nie spełnia więc swojego podstawowego zadania, jakim było oddanie czci wszystkim tym obywatelom państwa polskiego, którzy zasłużyli się w walce o niepodległość niezależnie od uznawanych wówczas poglądów politycznych. Stworzyła natomiast pole do aktualnego od 1991 r. upolitycznienia kwestii uzyskania lub utraty uprawnień kombatanckich i pogłębiła podziały w środowisku.

Projekt nowelizacji przede wszystkim ogranicza możliwość pozbawienia uprawnień kombatanckich do funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa publicznego i żołnierzy Informacji Wojskowej na stanowiskach związanych ze stosowaniem represji wobec osób więzionych za: a) walkę o niepodległość i suwerenność Polski, b) działalność polityczną bądź religijną, związaną z walką o niepodległość i suwerenność Polski.

Uprawnienia kombatanckie nie przysługują i nie będą również przysługiwać osobom zatrudnionym i pełniącym służbę lub funkcję w wyższych instytucjach, a także w Korpusie Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Milicji Obywatelskiej, które podczas i w związku z tą działalnością dopuściły się zbrodni bądź uczestniczyły bezpośrednio w stosowaniu represji wobec osób więzionych za działalność niepodległościową.

Projekt nowelizacji pozbawia też uprawnień kombatanckich osoby kierujące lub dowodzące działaniami operacyjnymi i śledczymi związanymi ze zwalczaniem organizacji lub osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości Polski

Recenzja

Buksowanie reform?

Ukaż się trzeci, kończący rok 2003, numer kwartalnika kadry kierowniczej Policji. To zarazem jedyny już numer periodyku wychodzącego od 2000 r. Jest to także – numer pożegnalny dotychczasowego redaktora naczelnego „Policji”, znanego dobrze i z naszych łamów mł. insp. dr. Piotra Majera. Zgodnie z zapowiedzią, odszedł on bowiem na emeryturę 30 września ubiegłego roku.

W swoim ostatnim na łamach kwartalnika komentarzu „Od redaktora naczelnego” Piotr Majer poświęca nieco miejsca ulubionej przez siebie tematyce historii policyjnej. Cieszy go, że „Gazeta Policyjna” poinformowała o zrealizowanej z inicjatywy ZW NSZZ Policjantów we Wrocławiu idei budowy pomnika „Poległych w służbie policjantów”. Podkreśla, że najcenniejsza w tej inicjatywie była idea niedzielenia policjantów na lepszych i gorszych, tych przedwojennych i służących Polsce Ludowej. W wrocławskim pomniku uczczono bowiem nie tylko policjantów państwowych II Rzeczypospoli-

tej, lecz również milicjantów PRL i policjantów współczesnych, albowiem wszyscy oni – jak mówi napis na obelisku – *polegli w ochronie bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego*. Nieprzypadkowo autor komentarza dodaje od siebie, że ta słuszną ideą obecnie dopiero toruje sobie drogę...

Piotr Majer nie byłby również sobą, gdyby nie odniósł się do problematyki etyki zawodowej, która jego zdaniem jest postrzegana w Policji jako element dekoracyjny – przez jej kręgi kierownicze oraz egzotyczny – przez pozostałych policjantów.

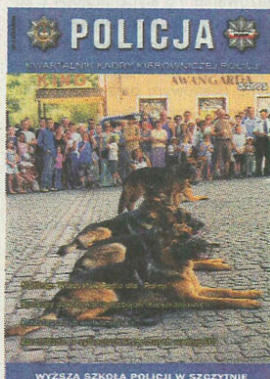
Zastępca redaktora naczelnego podinsp. Mariusz Żebrowski zamieszcza tym razem ukazujący się z niejakim opóźnieniem wywiad z ówczesnym I zastępcą komendanta głównego Policji nadinsp. Władysławem Padlę. General namawia w nim policjantów, aby uczyli się języków obcych, nieodzownych w warunkach jednoczącej się Europy. Proroczo brzmią w kontekście nowego przydziału komendanta słowa: *ja również*

podnoszę intensywnie swoje umiejętności posługiwania się językiem angielskim.

Nadinsp. Władysław Padło przypomina w wywiadzie, że w ciągu 3 lat Policja otrzymała 16 tys. nowoczesnych pistoletów typu Walther (w poprzednim numerze „Policji” krytykował je trochę podkom. Albert Dzik), ale wciąż jeszcze większość funkcjonariuszy posiada na stanie poczwierzę P-64, a tylko 8600 nieco skuteczniejsze pistolety P-83 Wanad, które, jak twierdzi wymieniony autor, są w dalszym ciągu bronią nieosiągalną dla szeregowego policjanta.

Wśród licznych ciekawych materiałów znalazłem w numerze opracowanie nadkom. Krzysztofa Gieburowskiego z KWP w Poznaniu na temat „Systemu wyróżnień w motywowaniu policjantów”. Artykuł powstał na podstawie badań ankietowych 21 funkcjonariuszy pracujących w KPP w Środzie Wielkopolskiej.

Charakterystyczne, że z 8 wyróżnień stosowanych wobec funkcjonariuszy preferowane przez nich były: nagroda pieniężna i... pochwała

WYŻSZA SZKOŁA POLICJI W SZCZECINIE

udzielona w obecności kolegów i przełożonego. Trzy z 8 propozycji: urlop nagrodowy, podwyżka o 20 zł dodatku służbowego i przyznanie odznaki honorowej, w ogóle, przynajmniej spośród badanych w Środzie Wielkopolskiej, nie motywują policjantów do lepszej służby. Ponadto tylko dla jednego funkcjonariusza mężczyzny atrakcyjne byłoby przedstawienie go do odznaczenia państwowego.

Jak należy to interpretować? Moim zdaniem, niska ocena wyróżnień w formie przyznania odznaczenia honorowego (resortowego) oraz przedstawienia do odznaczenia państwowego wynika z faktu, że odzna-

czenia te przyznawane są obecnie w stosunkowo małej ilości (a w przypadku odznak honorowych dopiero od kilku lat) i niejako z urzędu dostają je w pierwszej kolejności funkcjonariusze ze stanowisk kierowniczych. Obawiam się też, że urlop nagrodowy również przyznawany jest bardzo rzadko.

Inny nasz długoletni współpracownik, podinsp. w st. spocz. dr Jan Swół, w „Drogach do efektywności” wskazuje na niebezpieczeństwo, w którym *układ sił politycznych i nieco inne spojrzenie na sprawy bezpieczeństwa publicznego wystarczą i stają się motorem i uzasadnieniem kosztownych często zmian* (określanych mianem reformowania – MT).

Na przykładzie swych badań efektywności pracy operacyjno-rozpoznawczej w jednostkach województwa podkarpackiego Jan Swół wykazuje stan absolutnej klęski na tym odcinku, charakteryzujący się m.in. tym, że w jednej z jednostek w wydziale kryminalnym jeden agent przypadał na trzech policjantów, a w ciągu półroczna w trzynastu spotkaniach agencji przekazywali „aż” czternaście informacji, przy czym były one na ogół niepełne i w konsekwencji mało przydatne w działaniach rozpoznawczo-wykrywczych.

Na przykładzie tych danych widać, że nie ciągłej zmiany struktur i przesuw-

oraz prokuratorów i sędziów uczestniczących w śledztwach przeciwko tym osobom lub biorących udział w wydawaniu na nie wyroków skazujących, a także funkcjonariuszy więziennictwa znęcających się nad osobami więzionymi za działalność niepodległościową.

W projekcie nowelizacji ustawy o kombatanach chodzi więc głównie i przede wszystkim o precyzyjniejsze określenie osób wyłączonych z dobrodziejstw tej ustawy, a tym samym uniemożliwienie dowolności w orzekaniu o utracie uprawnień. Tylko tyle i – dla niektórych nieprzejednanych – zapewne aż tyle.

Konieczne wzajemne zrozumienie

W tym kontekście warto zwrócić uwagę na słowa kierownika Urzędu do spraw Kombatanów i Osób Represjonowanych, ministra Jana Turckiego, który, występując podczas pierwszego czytania projektu poselskiego, podkreślił, że nowelizowanie ustawy ma sens jedynie wówczas, gdy nastąpi konsensus zainteresowanych stron. Bezcelowe jest bowiem tworzenie prawa, które następnie rządy lub parlamenty czułyby się w obowiązku kolejny raz poprawiać.

Czy w tej sprawie nastąpi zrozumienie wzajemnych intencji i porozumienie zwaśnionych wciąż jeszcze, po tylu latach, środowisk kombatanckich? Wątpliwości jest sporo. Warto jednakże wskazać optymistyczny fakt, że mimo burzliwej dyskusji, w pierwszym czytaniu nikt nie zgłosił wniosku o odrzucenie projektu. Przekazano go więc do sześciuosobowej podkomisji w celu kontynuacji dalszych prac legislacyjnych.

MARCEL TABOR

nieć personalnych nam potrzeba, lecz zmiany w sposobie myślenia, stabilności struktur i ograniczenia fluktuacji kadr – konkluduje autor, gdyż – zmiany nie powinny być działaniem dla samego działania, tak jak mierzenie jakości nie powinno być celem samym w sobie, a jedynie metodą, którą należy stosować, aby podnieść jakość pracy.

MARCEL TABOR

PS Na marginesie badań ankietowych przeprowadzonych w KPP w Środzie Wielkopolskiej warto poinformować, że w maju–lipcu 2003 r. Zespół Zarządzania Jakością KSP przeprowadził podobne badania wśród 189 funkcjonariuszy. Chodziło w nich głównie o uzyskanie wiedzy o stopniu zadowolenia funkcjonariuszy z pracy w Policji stołecznej.

Z analizy ankiety – czytamy w „Stołecznym Magazynie Policyjnym” nr 4 (grudzień 2003) – wynika, że policjanci są ogólnie zadowoleni ze służby w garnizonie stołecznym. Niepokoi jednak, i to bardzo poważnie, że równocześnie: *zdaniem policjantów, system motywacyjny w Policji nie istnieje, nie są nagradzani i wyróżniani za osiągnięcia znaczących wyników w swojej pracy. Nie mają także wpływu na realizację kierunków pracy i zadań swojego wydziału.*

Radca prawny informuje

Podatki, ulgi i odliczenia podatkowe

W Biuletynie Informacyjnym Zarządu Głównego SEIR RSW RP nr 1/2003 opublikowana została informacja dotycząca podatków, skali, ulg i odliczeń podatkowych, najniższych świadczeń, zasiłków, limitów zarobków i ulg komunikacyjnych.

Większość tych informacji jest nadal aktualna. Niektóre jednak uległy zmianom.

1. Wszyscy podatnicy, w tym emeryci i renciści, którzy mają prawo do jakichkolwiek odliczeń od dochodu lub podatku za rok 2003, a także, ci którzy chcą się rozliczyć wspólnie z małżonkiem, powinni (po otrzymaniu rocznego rozliczenia) złożyć odpowiedni PIT w urzędzie skarbowym. Ostateczny termin **30 kwietnia 2004 roku**.

2. Skala podatku dochodowego za rok 2003 wynosi:

- dochód do **37.024 zł** – 19 proc. minus kwota **530,08 zł**;
- dochód w granicach **37.024 do 74.048 zł** – podatek **6.504,48 zł** plus 30 proc. nadwyżki ponad **37.024 zł**;
- dochód ponad **74.048 zł** – podatek **17.611,68 zł** plus 40 proc. nadwyżki ponad **74.048 zł**.

3. Ulgi i odliczenia od dochodu i podatku za rok 2003:

A. Odliczenia od dochodu (rehabilitacyjne):

- na zakup leków specjalistycznych bez zmian (tzn. w kwocie powyżej **152 zł** w skali miesiąca);
- korzystanie z samochodu osobowego w celach rehabilitacyjnych, a także opłacanie przewodnika osób niewidomych oraz utrzymywanie przez osoby niewidome psa przewodnika – bez zmian (tzn. w wysokości **2280 zł**);
- wydatki bez ograniczenia w całości, na podstawie rachunków: na opiekę pielęgnacyjną w domu, na zakup i naprawę sprzętu rehabilitacyjnego, na odpłatny pobyt w sanatoriach oraz odpłatne zabiegi rehabilitacyjne, odpłatny przewóz na zabiegi rehabilitacyjne, na przystosowanie samochodu do potrzeb wynikających z niepełnosprawności oraz na pokrycie kosztów pobytu na koloniach i obozach dzieci i młodzieży niepełnosprawnych – bez zmian.

B. Odliczenia od podatku za rok 2003:

- na remont i modernizację mieszkania w sumie w latach 2003–2005 **19 proc.** poniesionych wydatków, nie więcej jednak niż **4725 zł**;
- na remont i modernizację domu w sumie w latach 2003–2005 **19 proc.** poniesionych wydatków, nie więcej jednak niż **5670 zł**;
- na remont i modernizację instalacji gazowej w sumie w latach 2003–2005 **945 zł**;
- suma wydatków musi wynosić nie mniej niż **567 zł**;
- na fundusz remontowy **19 proc.** wydatków;
- na dojazdy dzieci do szkół podstawowych, gimnazjalnych, ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych położonych poza miejscowością stałą lub czasowego zamieszkania dziecka **19 proc.** poniesionych wydatków;
- na odpłatne dokształcanie i doskonalenie podatkowe **19 proc.** poniesionych wydatków, nie więcej niż **433,20 zł**;
- na odpłatne kształcenie w szkołach wyższych **19 proc.** poniesionych wydatków, nie więcej niż **760 zł**;
- na zakup przyrządów i pomocy naukowych, programów komputerowych oraz wydawnictw fachowych związanych z wykonywa-

nym zawodem **19 proc.** poniesionych wydatków, nie więcej niż **433,20 zł**.

W rozliczeniach za rok 2004 i w latach następnych **zniknie większość ulg podatkowych**. Dotyczy to: wydatków na dojazd dzieci do szkół, ulgi na zakup przyrządów i pomocy naukowych, odpłatne dokształcanie i kształcenie w szkołach wyższych, a także ulgi na remont i modernizację lokalu i budynku.

Jednakże ulga na remont i modernizację mieszkania i budynku do 2005 r. włącznie może być wykorzystana mimo usunięcia jej z ustawy ze względu na prawa nabyte, niezależnie od terminu rozpoczęcia remontu lub zakupu materiałów budowlanych.

4. Najniższe świadczenia, dodatki do emerytury i renty wynoszą:

- emerytura, renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renta rodzinna **552,63 zł**;
- renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy **425,09 zł**;
- dodatek pielęgnacyjny **141,70 zł**;
- dodatek za tajne nauczanie **141,70 zł**;
- dodatek kombatancki **140,99 zł**;
- ryczałt energetyczny **88,23 zł**;
- dodatek kompensacyjny **21,15 zł**;
- świadczenie dla osób deportowanych **7,07 zł** za miesiąc, maksimum **140,99 zł**;
- dodatek pielęgnacyjny inwalidy wojennego I grupy **212,55 zł**.

5. Zasiłki:

- w okresie do 30 kwietnia 2004 r. rodzicom, opiekunom, małżonkom oraz osobom uczącym się przysługuje zasiłek rodzinny, jeżeli dochód na osobę nie przekracza **548,00 zł** w wysokości:
 - na małżonka oraz pierwsze i drugie dziecko **42,50 zł**;
 - na trzecie dziecko **52,60 zł**;
 - na każde następne dziecko **65,70 zł**;
- analogiczne zasiłki rodzinne przysługują osobom samotnie wychowującym dzieci oraz osobom wychowującym dzieci uprawnione do zasiłku pielęgnacyjnego, pod warunkiem że przeciętny miesięczny dochód na osobę nie przekracza **612,00 zł**;
- zasiłek pielęgnacyjny **141,70 zł**;
- zasiłek pogrzebowy **4320,04 zł**.

6. Limity zarobków emerytów i rencistów mundurowych do 29 lutego 2004 r.:

- przychód do **1512,10 zł** (70 proc. przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia) – bez zmniejszenia świadczenia;
- przychód w granicach **1512,10 zł** do **2808,10 zł** (między 70 proc. a 130 proc. przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia) emerytura, renta i renta rodzinna ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie więcej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia, tj.:
 - **382,36 zł** – emerytura, renta I i II grupy;
 - **286,79 zł** – renta III grupy;
 - **325,02 zł** – renta rodzinna dla jednej osoby;

• przychód powyżej **2808,10 zł** (ponad 130 proc. przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia) – zmniejszenie świadczenia o 25 proc.

Powyższych zasad nie stosuje się (podobnie jak dotychczas) wobec emerytów mundurowych, których emerytura z tytułu wysługi lat wynosi 75 proc. podstawy jej wymiaru.

7. Ulgi komunikacyjne:

- ulgi komunikacyjne nie uległy zmianie;
- z dniem 1 stycznia 2004 r. utraciły ważność dotychczasowe zaświadczenia na ulgowe przejazdy kolejną dwa razy w roku. Od tej daty obowiązują nowe zaświadczenia (37 proc.). Zaświadczenia można otrzymać w terenowej jednostce Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów oraz w zarządach wojewódzkich naszego stowarzyszenia.

8. Od 1 marca 2004 r. emerytury i renty przyznane wcześniej, a także kwoty najniższych świadczeń oraz kwoty dodatków i zasiłków podlegają waloryzacji. Wskaźnik waloryzacji wynosi 1,8 proc.

9. Podobnie jak w latach ubiegłych emeryci i renciści zainteresowani wspólnym rozliczeniem z małżonkiem za rok 2004 powinni złożyć w ZER MSWiA odpowiednie oświadczenie. Obowiązują ich ponadto powiadomienie organu emerytalnego o osiągnięciu dodatkowego przychodu, o wysokości tego przychodu, a także o każdorazowej jego podwyżce.

Podatnicy niebędący emerytami lub rencistami obowiązani są pod koniec roku podatkowego złożyć pisemny wniosek o rozliczenie podatku przez pracodawcę. Wówczas zwolnieni zostaną oni z obowiązku składania odpowiedniego PIT w urzędzie skarbowym, chyba że będą zainteresowani osobistym rozliczeniem z powodu, np. przysługujących odliczeń.

10. Wszystkie osoby, które zmieniały dowód osobisty obowiązane są zgłosić ten fakt we właściwym urzędzie skarbowym oraz banku. Służą do tego celu odpowiednie formularze. Ponadto istnieje obowiązek poinformowania ZER MSWiA o zmianie konta bankowego.

11. 23 lipca 2003 r. Sejm RP uchwalił ustawę nowelizującą kilkanaście ustaw, w tym o emeryturach i rentach mundurowych (jednotly tekst ukazał się w Dz.U. nr 8 z 2004 r.). Ustawa ta porządkuje także zasady funkcjonowania funduszu socjalnego i zobowiązuje właściwych ministrów do wydania przepisów wykonawczych. Takie przepisy są w toku przygotowania. Po ukazaniu się tego rozporządzenia opublikowane zostaną stosowne komunikaty w Biuletynie i „Gazecie Policyjnej”.

12. Ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. nr 228, poz. 2255) zmienione zostały warunki nabywania świadczeń rodzinnych oraz zasady ustalania, przyznawania i wypłacania tych świadczeń.

Wchodzi ona w życie z dniem 1 maja 2004 r. W jednym z najbliższych numerów Biuletynu i „Gazety Policyjnej” opublikowana zostanie informacja na ten temat.

13. Po publikacji niniejszego dokumentu w „Gazecie Prawnej” ukazała się informacja, z której wynika, że od 1 stycznia 2004 r. można odliczyć od dochodu wydatki na zakup leków specjalistycznych kwotę powyżej **100 zł** w skali miesiąca (co w istocie zmienia zapis zawarty w pkt. 3 pkt. A, zmniejszając kwotę z **152 zł** do **100 zł**). Podobnie jednak jak dotychczas z możliwości tej mogą skorzystać jedynie osoby mające jedną z grup inwalidzkich.

Stan prawny na dzień 31 stycznia 2004 r. □

opracował:
HENRYK NOWICKI

„Rodzina Policyjna” dzieciom

W Zuzeli, małej wsi położonej na skraju Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego, w trzecią sobotę stycznia pojawił się gość niezwykle – św. Mikołaj. Przyjechał tu z Warszawy, z Komendy Głównej Policji.

Organizatorem uroczystości, adresowanej do dzieci z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego im. Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Zuzeli (tu urodził się Prymas Tysiąclecia) były: Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna” i Starostwo Powiatowe w Ostrowi Mazowieckiej. Dzieci z ośrodka, w większości z upośledzeniem umysłowym, gorąco przyjęły wizytę dobrotliwego świętego. Czekają na nią od dawna, a to jedno styczniowe, sobotnie popołudnie będzie wśród nich wspominane jeszcze długo. Przed dziećmi publicznością, ale także przedstawicielami organizatorów i darczyńców, bez szczodrości których św. Mikołaj nie mógłby być

tak hojny, wystąpiły: zespół muzyczny z warszawskiej Saskiej Kępy „Ore-mus” i miejscowa grupa „Marzyciele”. Pierwsi zaprezentowali program złożony ze współczesnych, skomponowanych i napisanych przez opiekunów zespołu, koled, drudzy „wytańczyli” melodie z różnych stron świata. Na scenie zobaczyliśmy też przygotowane przez dzieci z ośrodka inscenizacje popularnych bajek. Ukoronowaniem uroczystości była wspólna dyskoteka.

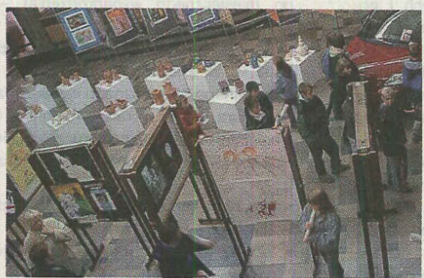
Rzecznicy informują

Przeciw narkomanii

W dużej sali Teatru Dramatycznego w Elblągu odbył się Przegląd Małych Form Teatralnych pod hasłem „Możesz mi pomóc nie brać narkotyków?”. Adresatem spotkania była młodzież szkół gimnazjalnych i średnich z Elbląga. W przeglądzie udział wzięli laureaci Małych Form Teatralnych pt. „Narkotekom Nie – Bo Nie”. Grupa Młodzieżowa z Bartoszcza wystąpiła z przedstawieniem pod tytułem „Memento Mori”. Grupa Teatralna prowadzona przez Wojciecha Karpińskiego z Elbląga, która zdobyła Grand Prix, przedstawiła spektakl „Tylko raz”. Głównym celem tego spotkania było pokazanie szkodliwości, jakie za sobą niesie uzależnienie od narkotyków, oraz propagowanie ograniczenia tendencji rozprzestrzeniania się zjawiska narkomanii wśród młodzieży. Omawiane były również aspekty prawne związane z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii. Czynne były punkty konsultacyjne przygotowane przez Poradnię Profilaktyki i Terapii Uzależnień MONAR z Elbląga oraz Zespół Prewencji Kryminalnej elbląskiej komendy.

Specjalnie na przegląd, uczniowie Liceum Ogólnokształcącego nr 4 przygotowali wystawę plakatów pod nazwą „Szkoła wolna od narkotyków”. Organizatorem i pomysłodawcą przeglądu są policjanci z Zespołu do spraw Nietelnich Komendy Miejskiej Policji w Elblągu, współorganizatorami zaś Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Teatr Dramatyczny w Elblągu oraz Poradnia Profilaktyki i Terapii Uzależnień MONAR w Elblągu.

ALINA ZAJĄC
zdj. KMP w Elblągu

Świąteczna impreza dla najmłodszych została zorganizowana już po raz drugi przez Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna”. Oprócz podopiecznych z ośrodka w Zuzeli uczestniczyły w niej także dzieci z pobliskiej wsi Żebry-Laskowiec, gdzie powstanie pierwszy w Polsce Dom Policyjnego Seniora. Integracja społeczności lokalnej z Policją była w tym wypadku wzorowa. Na uroczystości byli miejscowi kierownicy jednostek, z komendantem powiatowym z Ostrowi Mazowieckiej podinsp. Lechem Dmochowskim na czele, członkowie władz lokalnych z Tadeuszem Legackim, starostą ostrowskim, i Jackiem Murawskim, wójtem gminy Nur, przedstawiciele Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna” z prezesem zarządu głównego Hieronimem Pakulskim oraz przedstawiciele Komendy Głównej Policji z mł. insp. Grzegorzem Jachem, naczelnikiem Wydziału Upowszechniania i Promocji Kultury w Policji BKIS KGP. Obecny był także prezes Fundacji Wspierania Budowy Pierwszego w Polsce Domu Policyjnego Seniora Jerzy Gołębiowski oraz przedstawiciele miejscowego zakładu energetycznego, którzy wśród swoich pracowników zorganizowali kwestę na rzecz dzieci z Zuzeli.

Wielu z nas było świadkami wmurowania kamienia węgielnego pod Dom Policyjnego Seniora we wrześniu ubiegłego roku – powiedział Jacek Murawski, wójt gminy Nur. – Nie ukrywam, że wiążemy duże nadzieje z budową tego ośrodka. optymizm nie słabnie, zwłaszcza że ta placówka, w której się obecnie znajdujemy, jest dobrym przykładem na zagospodarowanie obiektu po byłej szkole podstawowej, zlikwidowanej w tej wsi, na ośrodek szkolno-wychowawczy.

P. OST.
zdj. autor

KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

ogłasza

konkurs dla policjantów

w celu wyłonienia kandydatów na studia na

WYDZIAŁ DO SPRAW KRYMINALNEGO WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI

Sam Houston State University w Huntsville,
w stanie Teksas (USA)

Postępowanie kwalifikacyjne dla uczestników konkursu zostanie przeprowadzone w trzech etapach:

- I etap – komputerowy test znajomości języka angielskiego
- II etap – rozmowa kwalifikacyjna
- III etap – egzaminy testowe TOEFL i GRE.

Etapy I i II konkursu zostaną przeprowadzone przez komisję powołaną przez Komendanta Głównego Policji, natomiast etap III – przez Centrum Egzaminacyjne w Berlinie, Niemcy.

Do konkursu mogą zgłaszać się policjantki i policjanci spełniający następujące kryteria:

Wymagania konieczne:

- wykształcenie wyższe z tytułem magistra
- co najmniej pięcioletni staż służby
- stopień oficerski
- biegła znajomość języka angielskiego w mowie i piśmie
- dobry stan zdrowia.

Wymagania pożądane:

- zdolność analitycznego myślenia
- umiejętność obsługi komputera w zakresie pakietu MS Office
- prawo jazdy kat. B
- komunikatywność
- odporność na stres (gotowość na rozłąkę z rodziną).

Zainteresowani udziałem w konkursie proszeni są o składanie ofert w nieprzekraczalnym terminie do dnia **19 marca 2004 roku** (decyduje data stempla pocztowego) pod adresem:

Biurowo Kadr i Szkolenia Komendy Głównej Policji
ul. Puławska 148/150
02-514 Warszawa 12

z dopiskiem „Studia w Sam Houston State University”.

Kopie oferty kandydat zobowiązany jest przesłać dodatkowo pod nr faksu: (+22) 601-20-38 lub e-mailem pod adresem: u.stufinska@policja.gov.pl

Oferta zawierać powinna:

- list motywacyjny
- życiorys (ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu pracy zawodowej), zawierający numer telefonu kontaktowego
- kopie dokumentów potwierdzających wykształcenie i kwalifikacje.

Ewentualne pytania można kierować do Wydziału Centralna Jednostka Egzaminacyjna Biura Kadr i Szkolenia KGP, pod nr tel. (+22) 601-22-36.

Inne informacje:

Osoby zainteresowane przystąpieniem do postępowania kwalifikacyjnego w konkursie powinny:

- zapoznać się z testami, których zaliczenie warunkuje przyjęcie na studia do USA:
 - TOEFL – do zaliczenia tego testu konieczne jest uzyskanie co najmniej 213 pkt. Informacje na temat testu i przykładowe testy z lat ubiegłych można uzyskać w Internecie – www.toefl.org
 - GRE – test składa się z trzech sekcji i obejmuje wiadomości z zakresu matematyki, algebry, geometrii. Do zaliczenia tego testu konieczne jest uzyskanie co najmniej 500 pkt z każdej sekcji. Informacje na temat testu i przykładowe testy z lat ubiegłych można uzyskać w Internecie – www.gre.org
- wyrazić gotowość partycypowania w kosztach kształcenia (260 USD – egzaminy w Berlinie plus ok. 450 USD – roczne ubezpieczenie zdrowotne).

KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI W GORZOWIE WLKP.

INSPEKTORAT KOMENDANTA WOJEWÓDZKIEGO

dysponuje

1 wakatem na stanowisko

SPECJALISTY

Oferujemy:

- pracę w komórce kontroli finansowej realizującej zadania w miejscu pełnienia służby oraz w jednostkach na terenie woj. lubuskiego.

Wymagania:

- wykształcenie wyższe ekonomiczne z tytułem magistra,
- stopień oficerski,
- minimum 5-letni staż pracy w komórce finansowej,
- umiejętność analitycznego myślenia,
- łatwość w formułowaniu myśli w mowie i piśmie,
- obsługa komputera.

Zainteresowanych prosimy o kontakt z Naczelnikiem Inspektoratu KWP
w Gorzowie Wielkopolskim
tel. (0-95) 721-14-70, tel. sieci MSWiA 791-14-70

Zadzwoń! Sprawdź, czy jesteś w rozdzielniku!
tel: MSW (72) 16866; miejski (022) 6016866

(miejscowość i data)

(pieczęć jednostki)

UWAGA!
W PRENUMERACIE TANIEJ!

REDAKCJA
"GAZETY POLICYJNEJ"
ul. Domaniewska 36/38
02-514 Warszawa 12

ZAMÓWIENIE

Zamawiam dla prenumeratorów z

(nazwa jednostki)

(kod pocztowy)

(miejscowość)

(powiat)

(województwo)

NA II KWARTAŁ 2004 r.

TYTUŁ	ilość egz.	cena prenumeraty za II kwartał 2004	wartość zamówienia
GAZETA POLICYJNA	X	15,60 zł	=
		Wartość zamówienia	=
		- 10% rabatu dla kolportera	=
		NALEŻNOŚĆ	=

Tu naklej
dowód wpłaty należności
za prenumeratę na
II kwartał 2004 r.

(imię i nazwisko kolportera)

(numer telefonu)

Zamówienie
prześlij faksem
nr: MSW (72) 168 67
miejski (022) 848 14 30
do dnia

10.03.2004 r.

UWAGA!

Należność za prenumeratę należy
wpłacić na konto:
Gospodarstwo Pomocnicze KGP "KARAT"
ul. Słoneczna 37 00-789 Warszawa
BZ WBK S.A. o/Warszawa
73109018830000000100328295
z dopiskiem:
Prenumerata GAZETY POLICYJNEJ

WYŻSZA SZKOŁA POLICJI w Szczytnie

poszukuje policjantów
chętnych do służby w charakterze wykładowców
w Zakładzie Służby Prewencyjnej

Wymagania:

- wykształcenie wyższe magisterskie,
- stopień oficerski,
- co najmniej 5-letni staż pracy w służbie prewencyjnej (mile widziani policjanci ze stanowisk kierowniczych, samodzielnych),
- umiejętność obsługi komputera.

Preferowani specjaliści w zakresie:

- organizacji służby patrolowej,
- organizacji służby konwojowej,
- przewozu materiałów niebezpiecznych i ponadgabarytowych,
- stosowania prawa wykroczeń w ruchu drogowym,
- obsługi zdarzeń drogowych,
- posiadający uprawnienia w zakresie prowadzenia zajęć z udzielania pierwszej pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach drogowych,
- zarządzania kryzysowego,
- pracy sztabowej,
- funkcjonowania służby dyżurnej,
- działań zespołowych policji,
- organizacji działań antyterrorystycznych,
- lotnictwa policyjnego.

Zainteresowanych prosimy o kontakt z Wydziałem Kadr Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie
tel. (0-89) 621-51-60, fax (0-89) 621-52-38.

SKOK
Spółdzielcza Kasa
Oszczędnościowo-Kredytowa
Służb Mundurowych

ROR
RACHUNEK OSZCZĘDNOŚCIOWO-
ROZLICZENIOWY
Obniżona prowizja przy kredytach ratalnych

Karta VISA gratis
oprocentowanie 4% w skali roku
Kapitalizacja miesięczna
zlecenia z rachunku 2,5 zł

GDANSK
KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI
ul. Białopięta 23
tel. (58) 341 54 83
linia służbowa 14 911

KOSZALIN
KOMENDA MIEJSKA POLICJI
ul. Świerckiego 11
tel. (94) 342 94 58
linia służbowa 41 458

SLUPSK
KOMENDA MIEJSKA POLICJI
Albion 3 Mała 1
tel. (59) 848 83 76
linia służbowa 20 356

GDANSK
KOMENDA MIEJSKA POLICJI
ul. Nowo-Grudny 27
tel. (58) 312 51 47
linia służbowa 16 187

LUBLIN
KOMENDA MIEJSKA POLICJI
ul. Piłsudskiego 3
tel. (61) 742 73 93
linia służbowa 41 13

SZCZECIN
KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI
ul. Piłsudskiego 45
tel. (91) 621 53 54
linia służbowa 15 353

GDYNIA
KOMENDA MIEJSKA POLICJI
ul. Portowa 15
tel. (58) 628 95 81
linia służbowa 21 979

POZNAN
KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI (ZRB)
ul. Dąbrowskiego 17A
tel. (61) 841 25 61
linia służbowa 12 560

ZIELONA GÓRA
KOMENDA MIEJSKA POLICJI
ul. Partyzantów 40
tel. (66) 453 84 21
linia służbowa (32) 52-827

Krzyżówka z hasłem nr 9

Pozio: 1 – nie pion, 5 – anty-włamaniowe, ognioodporne firmy GERDA, 10 – gatunek sardyny, 11 – pod zamczyskiem, 12 – królowa Lidi, u niej Herakles odbywał karę za zabójstwo, 13 – miasto nad rzeką Aare (Szwajcaria), 14 – myśli tylko o sobie, 15 – tajne porozumienie, 18 – okup, 21 – czyni złodzieja, 24 – szabla japońska, 25 – gospodarstwo hodowlane gdzieś w Ameryce Płd., 26 – np. służbowa kadry kierowniczej, 27 – dobrze, gdy spotykają nas tylko miłe, 30 – ..., laski i karaski, 33 – cenny wytwór małża, 35 – to najwyższe uorganizowane kręgowce, 36 – jezioro z niejednej krzyżówki, 37 – skąpiec, 38 – bohater narodowy Polski i USA.

Pionowo: 1 – to też wynalazek Chińczyków, 2 – ciepły, łagodny wiatr, 3 – tzw. cztery kąty, 4 – rzeczy osobiste, pakunki, 5 – w Kościele

katoliczkom: pomocnik kapłana, 6 – poranna lub polarna, 7 – urojenie, złudzenie, 8 – bywa – wyrasta ścianie, 9 – niejedna w wodzie, 16 – prześladowca np., 17 – pierwszy w życiu dwuślad, 19 – rodzina lutników z Cremony, 20 – stopień wyżej, 22 – kolor w kartach, 23 – bity lub siekany z wołowiny, 28 – jednostka pływająca, 29 – indyjski granat, 30 – imię pan Jan Chryzostom, pamiętnikarz, 31 – uwodzi panie na ekranie, 32 – szyderstwo, 34 – gruba, kanalizacyjna itp.

Po rozwiązaniu krzyżówki należy odczytać hasło, które tworzą litery w kratkach oznaczonych w prawym dolnym rogu cyframi od 1 do 31.

Rozwiązanie (**samo hasło**) prosimy nadsyłać pod adresem redakcji w ciągu dwóch tygodni od daty ukazania się numeru, na kartkach

pocztowych z naklejonym kuponem.

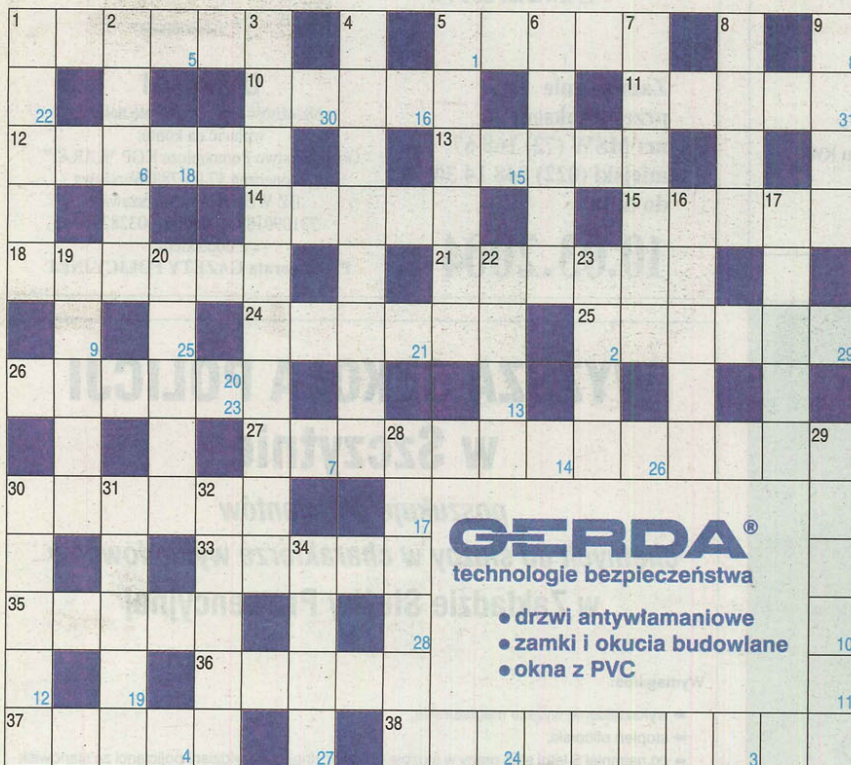
BOŻENA CHMIELEWSKA

Wśród Czytelników, którzy nadesłali prawidłowe rozwiązania rozlosujemy nagrody ufundowane przez firmę GERDA Sp. z o.o. (02-232 Warszawa, ul. Łopuszańska 49/53, tel. 329-10-30, fax 329-10-94, bezpłatna infolinia 0 800 888 999)

dwa zamki GERDA ZX 1000.

Rozwiązanie krzyżówki z hasłem nr 3:
„WIMED – tak wiele dla ruchu drogowego”

Nagrody, kamizelki odblaskowe, ufundowane przez Zakład Produkcji Znaków Drogowych WIMED wylosowali **Henryk Górczany** z Jasła i **Michał Wachowiak** z Kostrzyna n. Odrą.

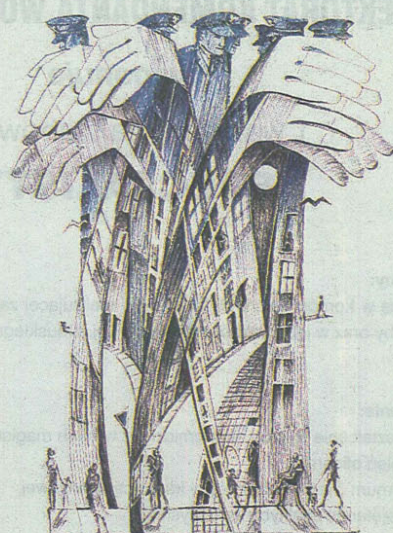
GERDA
technologie bezpieczeństwa

- drzwi antywłamaniowe
- zamki i okucia budowlane
- okna z PVC

(.....) (.....) (.....) –
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

(.....) (.....)
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

POSTERUNEK satyry

Rys. Elżbieta Krygowska-Butlewska

STRZAŻE MIEJSKIE • POLICJA • AGENCJE OCHRONY

HAKO

Zapraszamy do
Hako Sp. z o.o.
ul. Borzymowska 30
03-565 Warszawa
tel. (022) 678-09-96, 814-69-01
fax (022) 678-40-81
tel. kom. 0-602-514-331
e-mail: hako1@hako.com.pl
oraz naszej filii:
ul. Bytkowska 1B
40-955 Katowice
tel. (032) 789-92-86
tel./fax (032) 789-92-85
e-mail: hako2@hako.com.pl

STRZAŻ MIEJSKA BIAŁA PODLASKA
STRZAŻ MIEJSKA WIDZIM
STRZAŻ MIEJSKA SZCZECYN
STRZAŻ MIEJSKA POLICJA

gazeta policyjna

Tygodnik funkcjonariuszy
Wydaje
**KOMENDA GŁÓWNA
POLICJI**

Zespół redakcyjny: Roman Miśkiewicz – redaktor naczelny – r.miskiewicz@policja.gov.pl (848-98-10 lub 60-161-26), Elżbieta Sitek – z-ca red. naczelnego – e.sitek@policja.gov.pl (848-98-10 lub 60-161-72), Agata Guzek-Wrotna – sekretarz redakcji – a.wrotna@policja.gov.pl (848-98-10 lub 60-161-32), Grażyna Bartuszek (60-168-66), Leszek Falkowski (60-171-44), Przemysław Kacak – p.kacak@policja.gov.pl (60-131-43), Tadeusz Noszczyński – t.noszczyński@policja.gov.pl (60-120-22), Paweł Ostaszewski – p.ostaszewski@policja.gov.pl (60-131-43), Jerzy Paciorkowski – j.paciorkowski@policja.gov.pl (60-122-73), Jolanta Śliwka – j.sliwka@policja.gov.pl (60-120-22), Hanna Świerczakowska – h.swierczakowska@policja.gov.pl (60-122-73), Marcel Tabor – m.tabor@policja.gov.pl (60-131-43).

Sekretariat: Monika Kaiser (60-161-26, 848-98-10, fax 60-168-67 – gazeta@policja.gov.pl). Adiustacja i łączność z czytelnikami: Małgorzata Boruta – gazeta.listy@policja.gov.pl (60-161-15). Studio komputerowe: Bożena Skibka, Krzysztof Zaczekiewicz (współpraca) – gazeta.studio@policja.gov.pl (60-135-46). Korekta: Elżbieta Mirowska (60-121-87).

Reklama, kolportaż i marketing: Justyna Kolarz – j.kolarz@policja.gov.pl (60-168-66). Fotoreporter: Krzysztof Potocki (60-120-22). Kasa: Teresa Bąk, Paweł Rękawek (60-160-86).

Wydanie on-line: www.gazeta-policja.pl – webmaster: Andrzej Gaładyk (60-135-46).

Stale współpracują: B. Chmielewska, S. Cisowski, W. Ciepiela, J. Faberski, S. Jung, J. Krawczyk, J. Lewiński, P. Maciejczak, P. Majer, K. Mokrzyński, A.K. Podgórski, G. Sikora, M. Sławiński, K. Staciwa, J. Swół, L. Szymowski, B. Świątkiewicz, Z. Walec, Z. Walec, „ZARYS” (oprac. graficzne).

Adres redakcji: 02-514 Warszawa 12, ul. Domaniewska 36/38.

Ogłoszenia: Przyjmujemy pod adresem redakcji GP. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Redakcja zastrzega sobie prawo doboru reklam.

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo skrótów i zmian tytułów nadesłanych artykułów.

Prenumerata: I. Zamówienia i wpłaty na prenumeratę krajową od osób cywilnych i instytucji przyjmują jednostki kolportażowe RUCH SA właściwe dla miejsca zamieszkania lub siedziby prenumeratora. II. Zamówienia, pracownicy cywilni Policji oraz emeryci i renciści resortowi zamawiają prenumeratę u naszego kolportera w najbliższej jednostce Policji.

Konto bankowe: Bank Zachodni WBK SA O/Warszawa 731090183300000000100328295

Druk: Drukarnia Prasowa Spółki z o.o. Edytor Olsztyn, ul. Tracka 7. Tel. (0-89) 539-74-21.

Numer zamknięto: 1.03.2004 r. Redaktor wydania: Marcel Tabor